

શ્રી સુધામસવામી

જ્ઞેન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

૨૫૭૫

મહાયર્યાશ્રમ

(એક પ્રહસન)

લેખક

કનૈયાલાલ મુનશી

જે લ ના

મારા

સહનિવાસીઓને

ઉપોદ્ધાત

યરોડા જેલમાં લખેલું પ્રહસન આજે પ્રગટ થાય છે. એને ફાર્સ કહી શકાય. એમાં ગંભીર અને સુંદર વસ્તુની ઠેકડી જોઈ ગાંભીર્યપ્રેમી જરાનીને જરા આઘાત થશે.

આમાં ઘણી વસ્તુઓ જેને હું સુંદર કે લબ્ધ માનું છું તેની ગમત કરી છે. પૂ. ગાંધીજી વિશે પણ એક બે ઉદ્દેશ્ય એવા છે ખરા. મારા સન્માન્ય પ્રિય મીત્રો, જે જેલમાં સાથે હતા તેમની તો સૂચનાથીજ તેમનાં લક્ષણોની ગમત કરી છે. મારા પોતાનાં લક્ષણોની ઠેકડી પણ રહી નથી ગઈ.

પણ દુનીઆમાં ગમત કરનારાઓ છે, ત્યાં સુધી ગમતનું સ્થાન સાહિત્યમાં જરૂરનું છે. અને અગત્યની વસ્તુની પણ ગમત કરવાનું મન મને સાહિત્ય લખતાં ઘણી વાર થાય છે. વાસ્તવિક દુનીઆથી દૂર જેલમાં ગમત કરવાનું મન સહેલાઈથી થાય એ સ્વાભાવિક છે.

આશા છે કે ગંભીર વાંચકો ક્ષમા આપશે ને હાસ્યરસિકો એનાથી નહીં કંટાળે.

બાબુલનાથ રોડ

: મું બા હ :

તા. ૧૦ : ૧૦ : ૩૧

કનૈયાલાલ મુનશી.

પાં ત્રો

ડોક્ટર માધુભાઈ એમ. ડી. એફ. આર. સી. એસ.

મી. નરોત્તમ બાર-એટ-લો.

શેઠ ગંગાદાસ.

મી. મુરલીધર પંડિત બાર-એટ લો.

મી. મોદ્યાભાઈ બાર-એટ-લો.

પ્રોફેસર છાટુભાઈ એમ. એ.

શ્રી. ભગવાનદાસ.

શ્રી. ગુલાબચંદ.

દાજી પટેલ.

પેમલી.

નીલમ.

જેલર.

વૉ ડરો.

:

પ્રહ્લયર્યાશ્રમ

અંક પહેલો

[સમય : ૧૯૩૦ ના મહીનાની એક અપોર.

સ્થલ : જેલ, ‘ એ ’ વર્ગના કેદીનો યાડ. નવ નાની નાની ઓરડીઓ દેખાય છે. એક તરફ જાજરની છાપરી અને બીજી તરફ જેલમાં જ ખાંધવામાં આવતો હવાડો છે.

‘ એ ’ વર્ગના સત્યાગ્રહી કેદીઓને અહીંયાં રાખવામાં આવ્યા છે.

ઓકસફડનો બી. એ. ને આશાસ્પદ બેરીસ્ટર નરોત્તમ દલાલ માત્ર ‘ શોટ ’ અને સફેદ ખમીસ પહેરીને કંપાઉંડમાં એકજ જગ્યાપર પંપ ઉંચો નીચો થતો હોય એવી કુદવાની કસરત કરે છે. તે મજબુત ખાંધાનો, સશક્ત અને સ્વરૂપવાન પચ્ચીશેક વર્ષનો યુવક છે. જાણે કંપાઉંડમાં કુદવાની કસરત કરવાથી સ્વરાજ્ય પળેપળ પાસે આવતું હોય એવો એના મોં પર ભાવ છે.

મુરલીધર પંડિત ચાલીશેક વર્ષના, સુકકા ને ઠીંગણા ધારાશાસ્ત્રી, ચારે છેડે ઘોતીઉં પહેરી, પાવડી પર ચઢી, જાણે કોઈ વિપ્રવર્ય અધીરાષ્ઠથી યજ્ઞમાનના નોંતરાની વાટ જોતા હોય તેમ આમથી તેમ ફરતા દેખાય છે.

રુના મોટા વહેપારી, ટીકા વગરના ગોસ્વામી મહારાજ જેવા લાગતા, જાડા ને શ્પાળા ગંગાદાસ શેઠ પેટમાં વમળ આવતાં હોય તેમ પેટ દાખતા, કટીજાણું મોં કરી નરોત્તમ સામું જોઈ રહ્યા છે.

ઝોટલા પર એક તરફ પ્રોફેસર છોટુભાઈ જગતની ચિંતા એમના માથા પર આવી પડી હોય એવી મુખમુદ્રાથી તકલી કાંતતા દેખાય છે.]

ગંગાદાસ

(કડવું મોઢું કરી) જહાનમમાં ગઈ આ જેલ !

નરોત્તમ

(કુદવાનું બંધ કરી હાંકતાં) કોણે કહ્યું હતું કે ‘ નીમકા કાયદા ’ તોડો, મીસ્તર ?

ગંગાદાસ

(પેટ દાખતાં) જેલની ક્યાં વાત છે ? ખપ્પર છે ? મારી ઐરી માંદી છે. ને આજે ત્રણ દહાડા થયાં હું જવાબની રાહ જોઉં છું. પણ હજી જવાબ આવતો નથી.

મુરલીધર

(આગળ આવીને) ગંગાદાસ ! તમારી wife તો માંદી છે; પણ મારી તો રોજ પીકેટીંગમાં જાય છે. આજે મળવા નહીં આવે, તો જરૂર પોલીસે એનું માથું ફેડી નાખ્યું. હશે ‘ યઃ સર્વત્રાનભિરનેહસ્તત્ તત્પ્રાપ્ય શુભાશુભમ્ ’ (બખડતો ફરવા માંડે છે.)

નરોત્તમ

(હાંત પીસીને) પણ આ કમબખ્તોએ મારો કાગળ કેમ મોકલાવ્યો નહીં ? મને તો ખાતરી છે કે આજે ચાર દિવસ થયાં એ ઓશીસમાંજ પડી રહ્યો છે.

છોટુભાઈ

(હસીને) મારો કાગળ ગઈ વખતે ઓશીસે આઠ દહાડા રાખ્યો હતો.

નરોત્તમ

(કમરનો પટો ટીક કરતાં) કેમ ?

નુરલીધર

(ઉભા રહીને) આ કામને આપણી પરવાજ નથી. મને તો ખાતરી છે કે મારી wife બહાર વાટ જોતી હશે; ને કામ એને અંદર આવવાજ નહીં દેતું હોય.

છાતુભાઈ

મઠ વખતે મારી બહેનને ત્રણ કલાક બહાર ઉભી રાખી હતી

ગંગાદાસ

નોન્સેન્સ ! આપણે એ બાબત પર પ્રોટેસ્ટ ઉઠાવવો જોઈએ. We must fight. (આપણે લડવું જોઈએ.) આપણો right !

નરોત્તમ

મીસ્ટર ! આ જોલ છે, ધારાસભા નથી. હમણાં તો આપણે આ લોકોને આધીન છીએ.

ગંગાદાસ

ખોટી વાત. હું નથી—

નરોત્તમ

તમે છા—

(ભગવાનદાસ મહેતા આવીને નીસાસો નાંખી ઓટલા પર બેસે છે. તે ઉંચા છે અને દેશની ચિંતામાં દિવસે દિવસે સુકાતા જાય છે. એમણે જૈન સાધુની માફક ધોતીઉં ઓડયું છે.)

ભગવાનદાસ

ગંગાદાસ શેઠ ! મીસીસ ગંગાદાસનો પત્ર આવ્યો કે ?

ગંગાદાસ

(મોઢું ખગાડી) નથી આવ્યો. જરૂર એને કેં થયું હશે. તમારો જવાબ આવ્યો ?

ભગવાનદાસ

(ધોરમાંથી બોલતા હોય તેમ) મારી ઐરી તો ક્યાં છે તે પ્રભુ જાણે, મારા કાકાને ત્યાં કચ્છમાં કે સસરાને ત્યાં કલકત્તામાં કે મારી માસીને ત્યાં રંગુનમાં ?

ગંગાદાસ

(ગુસ્સે થઇને) પણ એ તો સારું, એટલી ચિંતા તો ઓછી—

ભગવાનદાસ

(ધુરકીને) ચિંતાનો જાણે તમે ઇન્નરો લીધો હશે, નહીં ?

મુરલીધર

અરે મુરખખીઓ ! જરા શમતા રાખો. આ જેલર આંચો.

(ખારણું ઉઘડે છે અને જેલર આવે છે. તે સ્વદેશી સાહેબ છે ને તેમણે ખાખી ‘ શોર્ટ ’ ને ખમીસ પહેર્યાં છે ને હાથમાં નેતર લીધી છે. તેની પાછળ મોટાભાઈ, મોટા, ઉંચા, સુકા, યુરોપીઅન વસ્ત્રમાં સજ્જ, એક મોનો-કલ્લ પહેરીને આવે છે. પાછળ પીળી અડધી સુરવાળ, સફેદ હાફકોટ ને પીળા ટાપીમાં વોરડર મોટાભાઈની પેટી ને પથારી લઈ આવે છે.)

જેલર

(તુમાખી રાખવી કે મીલનસાર બનવું એ બે પ્રયત્નનો સંબ્રમ દર્શાવી)
Good morning, Gentlemen (સાહેબજી, સદ્ગૃહસ્થો !) આ તમારા મિત્રને લઈ આંચો છું.

મુરલીધર

(આગળ આવીને) હલો મોટાભાઈ ! શો આનંદ ! તમે સત્યાગ્રહમાં ને વળી જેલમાં !

મોટાભાઈ

(મોનોકલ્લ ચઢાવીને) yes ! (હા !) મને પણ જેલમાં મુક્યો. શા માટે ? મને ખબર નથી. હલો ગંગાદાસ ! હલો નરોત્તમ !

ગંગાદાસ

કેમ ? તમે પણ આખરે જોડાયા ખરા ! ઠીક થયું.

નરોત્તમ.

હલો. Glad to see you (તમને જોઈને આનંદ થયો,) મોટાભાઈ !

જેલર

વોરડર ! એ આઠ નંબરકા કમરામેં ઉનકા અસખાબ રખ દો.

ઝોટાલાઘ

What ? (શું ?) આ કોટડી મારે માટે !

જેલર

હા. આ 'એ' કલાસના કેદીનો યાર્ડ છે. બધા તમારા મિત્રો જ છે એમ ધારું છું.

ઝોટાલાઘ

(નાક ચઢાવી) મને અહીંઆં રાખવાનો હુકમ છે ? (રુમ જોવા જાય છે.)

જેલર

(ખભો ચઢાવી) બીજી જગ્યા જ નથી.

મુરલીધર

મીસ્તર જેલર ! મીસીસ પંડિત મને મળવા આવ્યાં છે કે ?

જેલર

પંડિત ! પખવાડીઆમાં એકથી વધુ મુલાકાત નહીં થાય.

મુરલીધર

(ચમકીને) શું ? પણ surely (જરૂર) અત્યાર સુધી તો પખવાડીઆમાં બે વાર મુલાકાત આપતા હતા !

જેલર

હવે નવા હુકમ આવ્યા છે.

મુરલીધર

પણ એ લોકો આવશે તો ?

જેલર

પાછાં જવું પડશે.

મુરલીધર

(ચીઠાધને મુંગે મોંઢે ફરવા માડે છે) સહનં સર્વદુઃખાનામ્—(આથો! અસી જાય છે.)

ગંગાદાસ

પણ મારો પત્ર—

જેલર

—આવ્યો છે. પણ હજી અમે તપાસ્યો નથી.

ગંગાદાસ

Please (મહેરબાની કરી) જેમ બને તેમ જલદી---

જેલર

અમારે હજી તરજુમો કરાવવાનો છે.

(ગંગાદાસ ડોળા કાઢી જુએ છે.)

નરોત્તમ

—ને મારો પત્ર ગયો ?

જેલર

હજી ઓશીસમાંથી મારી પાસે આવ્યો નથી.

નરોત્તમ

(હોઠ ખીડીને) પણ મેં ચાર દહાડા થયાં આપ્યો છે.

જેલર

(ખજા ચઢાવી) વેલ ! જેલ રુડસ ! તરજુમો !

નરોત્તમ

પણ બહુ જરૂરનો છે. તેને તે—

જેલર

અમે બનવું કરીએ છીએ.

છાટુભાઈ

પણ મીસ્તર જેલર ! આજે ખાંડ બીજકુલ નથી. અમે અત્યારે ચહા કેમ કરીને પીયું ?

જેલર

મેં ચીઢી તો બે દહાડા પર પસાર કરી. સ્ટોરકીપરને વખત નહીં મળ્યો હોય.

મંગાદાસ

પણ ખાંડ વગર ચહા—

જેલર

(ટાઢાશયી) વેલ ! આજે તો શનિવાર એટલે હવે તો મોડું થઈ ગયું.
કાલે તો રવિવાર. પરમ દહાડે—

ગંગાદાસ

પણ અમારી ચઢા—

જેલર

વેલ, you see—

નરોત્તમ

But surely (પણ ખચીત) જરા તો વિચાર તમારી ઑશીસ
રાખે કે નહીં ?

જેલર

You see ! હમણાં રોજ એટલા કેદીઓ આવે છે કે મારી ઐરી
જોડે વાત કરવાની મને ધુરસદ નથી, વેલ !

મોટાભાઈ

(રોડથી પાસે આવીને) મીસ્તર જેલર ! આ રુમ મારે માટે નથી.
કાંઈ મીસ્ટેક છે. હું સામાન્ય કેદી નથી. I won't have this. Do
you see ? Do you see ? (હું આ રુમમાં રહેવાનો નથી. તમે
સમજ્યા ? તમે સમજ્યા ?) મને નહીં પરવડે.

જેલર

I am afraid you will have to be here. (મને લય
છે કે તમારે અહીં જ રહેવું પડશે.)

મોટાભાઈ

તો હું તુઝે કયાં ?

જેલર

અહીંઆં.

મોટાભાઈ

ખેસું કયાં ?

જેલર

(હસીને) અહીં આં.

મોટાભાઈ

નાહું ક્યાં ?

જેલર

પેલા નળ નીચે.

મોટાભાઈ

હું ત્યાં નાહું-અહીં આં સુડે-અહીં આં બેસું ! Impossible
(અશક્ય) બને કેમ ? Won't. I will refuse. (હું એમ નહીં
કરું. હું ના પાડીશ.)

જેલર

(જરાક તોછડાઈથી) તમારાથી ના કહેવાય : નહીં. ના કહેશો, તો
જેલના નિયમોનો ભંગ થશે.

મોટાભાઈ

મને પરવા નથી. કેદી જેલ રુલ્સ તોડે તો શું થાય ?

જેલર

તો તેને ચક્કીની શિક્ષા થાય.

મોટાભાઈ

(તોરામાં) What ? (શું ?) ચક્કી ! ચક્કી ! મને ચક્કી ! મીસ્તર
જેલર ! તમે જાણો છો હું કોણ છું ? Dear fellow listen, now
listen to me. (જરા સાંભળો, જુઓ સાંભળો.) હું કોણ છું તે તમે
જાણો છો ? I am Mr. Moti. see ? (હું મીસ્તર મોટા છું.
સમજ્યા ?) તમે જાણો છો હું અહીં આ કેમ આવ્યો છું ? Well
I am here to serve my country. (હું મારા દેશની સેવા કરવા
અહીં આ આવ્યો છું.) મારા દેશની સેવા કરવા. Do you see
(સમજ્યા ?)

જેલર

But I am here to do my duty. (પણ હું અહીંઆં મારી ફરજ બજાવવા આવ્યો છું.)

મોટાભાઈ

Yes, but don't you see? Now listen (હા, પણ તમે સમજ્યા નહીં. જુઓ સાંભળો.) હું અહીંઆં આ ચોરડીમાં કેમ રહું? You must have heard of me. (તમે મારા વીશે સાંભળ્યું હશે.) હીંદમાં મોટામાં મોટા હોદ્દા મને સામે ધરવામાં આવ્યા હતા. I refused them. મેં ના પાડી.

જેલર

પણ હું શું કરું ?

મોટાભાઈ

Now just listen. I tell you. (જુઓ, સાંભળો હું કહું.) જો કાલે હુમીનીઅન સ્ટેટસ મળશે તો મુખ્ય પ્રધાન કોણ થશે ? ગાંધી. હું કહીશ, ના; બહુજ ત્યાગી. તમે કહેશો નહરુ, ના. બહુ ધરડા. ત્યારે તો મને જ લેવો પડશે. ખીજો રસ્તો નથી. you see (તમે સમજ્યા ?)

(બહાર સીટી વાગે છે.)

જેલર

એ શું થયું ? (દોડતો જાય છે.) વોરડર ! યાર્ડ બંધ કરો.
(મોટાભાઈ ચરમો હાથમાં રાખી ઉભા રહે છે, જેલર દોડી જાય છે
ને વોરડર બારણાં બંધ કરે છે.)

ગંગાદાસ

મોટાભાઈ ! કેં શુકરવાર વળવાનો નથી.

મુરલીધર

મોટાભાઈ ! હવે કપડાં ઉતારો. આ તો અહીંઆં બધા આવા જ સમાચાર છે. Rank is but the guineastamp, Jail is a jail for all that.

મોટાભાઈ

This is beastly. (આ તો પશુતાભયુ છે.)

છોટાભાઈ

મહાત્માજી પણ આ ખોલીમાં રહે છે.

નરોત્તમ

ફેર એટલોજ કે એમને એકલાને ત્રણ ખોલી છે.

ગંગાદાસ

મોટાભાઈ ! હવે કારાવાસની મનોદશા કેળવો. છુટકો નથી.

મોટાભાઈ

મીરતર ગાંધી ક્યાં છે ?

મુરલીધર

પેલી ભીંતની પેલી તરફ.

મોટાભાઈ

આ શું ? એને ત્રણ કોટડી ને આપણને એક ?

મુરલીધર

મહાત્માજીને તો બે બકરી ને બે માણસ છે; ને આપણને આઠ જણને બે માણસ છે. મોટાભાઈ ! તમે ને હું મહાત્માજીની એક બકરીનું ચોથીકું છીએ.

મોટાભાઈ

It's monstrous. (આ તો બહુ જ દુષ્ટ.)

ગંગાદાસ

Monstrous ! દુષ્ટો મારો કાગળ આવવા દેતા નથી.

મુરલીધર

(હોઠ પીસીને) મારી પત્નીને પાછી કાઢી. The beast's ! (પશુઓ !)

નરોત્તમ

ને મારી fiancée (વચનદત્તા) ને પત્ર લખ્યો છે તે મોકલતા નથી.
dirty dogs ! (મલિન કુતરા !)

મોટાભાઈ

Yes, they are. (હા, એ એવાજ છે. ગંગાદાસને) You know (તમે જાણો છો) ગંગાદાસ, મેં રાધીને મળવા આવવાનું કહ્યું તેની એ લોકોએ ના પાડી.

ગંગાદાસ

(આંખો નચાવી) કોણ તમારી રાધી ? ફકકડ ગાય છે. જેલમાં આવતાં પહેલાં જ હું એનું ગાણું સાંભળી આવ્યો હતો.

ભગવાનદાસ

(જે અત્યાર સુધી ઓટલાના થાંભલા સાથે કસરત કર્યા કરતા હતા તે) શું ઐરી છોકરાંનો તો પતો જ નથી.

મોટાભાઈ

આ જનવરો કહે છે જેલરુલ્સ પ્રમાણે રાધી મારી કાંઈ સગી થતી નથી... Tust fancy ! (જુઓ તો ખરા !)

ગંગાદાસ

(આંખ મારીને) શરમ છે, એમને લ્યાનત છે !

મુરલીધર

તદ્દન ખરી વાત. તમે તે માણસમાં છો ? તમને નથી સ્ત્રીની કે નથી પ્રણયની કીંમત ? તમારે સગપણ શું ?

મોટાભાઈ

પંડિત ! Don't tell me that. I won't have it. (મને એમ કહેશો નહીં. હું એ માનવાનો નથી.) તું તો હંમેશનો પાદરો મુઓ છે. જન્મ ધરીને તારી ઐરી શીવાય ખીજ કોઈ સ્ત્રીનું તે મોઢું નેયું નથી.

મુરલીધર

અને જોવાની ઇચ્છા નથી.

મોટાભાઈ

મેંદાં જોવામાં શી મજા પડે તે તું શું સમજે, પંડિત ? કેમ ગંગાદાસ ?

મંગાદાસ

ઓ ભાઈ ! તમારા અનુભવની વાત તમે જ કર્યાં કરજો.

છાટુભાઈ

(તકલી કાંતતાં, ગાંભીર્યથી) તમે મુંબાઈગરા આવી શું વાત કરતા હશે ? મહાત્માજી સાંભળશે તો અપવાસ કરશે.

મોટાભાઈ

I don't care. It will do him good. Oh ! is that Dr. Madhubhai ?—(હું દરકાર રાખતો નથી. એથી એમને ફાયદો થશે. અહો ! ડા. માધુભાઈ છે કે ?—)

(ડોક્ટર માધુભાઈ આવે છે. તે ચાળીશક વર્ષના લાગતા, ઉંચા, સુકા ને ગોરા ગૃહસ્થ છે. તેમણે સીંધીઓને પ્રિય એવો કોથળાશાહી ચોરણો ને ધુંટણ સુધીનું કોથળાઘાટનું પહેરણ પહેર્યું છે. એમના મોંઢા પર નિરંતર રમતું હાસ્ય છે. તેમને ચશ્માવાળી આંખો નચાવીને વાત કરવાની ટેવ છે. તે પોતાની જાતને હંમેશાં માધુ કહી સંબોધે છે.)

મોટાભાઈ

દીકરા માધુ ! નાહી આવ્યો ? હીક કર્યું. કાણુ મોટાભાઈ ? તમે પણ આવ્યા ખરા. તમને પણ જેલઅહીનો સાક્ષાત્કાર થયો. હીક થયું. આપણને બસ બધે જ અહા. હરિનો મારગ છે શરનો—

મુરલીધર

(ફરતાં ફરતાં પાસે આવી) માધુભાઈ, પેલાએ તો મીસીસ પંડિતને આવવા પણ નહીં દીધી.

માધુભાઈ

Now પંડિત ! કાલે તમે આ માધુને શું વચન આપ્યું હતું ? અહ્યયર્થ સેવવાનું—મન વાણી ને કર્મે. તમે માનસિક અહ્યયર્થનો લાંગ કરો છો.

મોટાભાઈ

(રોગી) ડોક્ટર ! આ શું નવું ધર્તીંગ છે ? તમને પણ મીસ્તર માંધીની માફક ધરડે ઘડપણ અભયર્થ વળગ્યું કે શું ?

માધુભાઈ

(આનંદથી હસીને) ભુલ્યા. મોટાભાઈ, ભુલ્યા. આ માધુ તો બાલ જ્ઞાનવારી છે. જન્મ્યો ત્યારથી એ જ પોતાની પત્ની ને એ જ પોતાનાં છોકરાં છે. અને મહાત્માજી ! ઉંહ. આ બાળકમાં બાળક છે. ત્રીસ વર્ષ આ માધુએ દરદીઓના શરીર પરથી શરીરશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો છે, ને મોટી શોધ કરી છે.

મુરલીધર

ડોક્ટર સાહેબ ! તમે શોધ કરી એમ તો ન કહેવાય. ગુલાબચંદલાઈએ અથર્વવેદમાંથી અભયર્થ શોધી કાઢ્યું છે. ને પતંજલિ તો સૈકાઓ થયાં કહી ગયો છે. અભયર્થપ્રતિષ્ઠાયાં વીર્યાલાભ :

માધુભાઈ

(બેદરકારીથી) Elements—દોસ્ત, માત્ર એકડીઆ જ્ઞાન. આ માધુએ પહેલી વખત એ સિદ્ધાંત પદ્ધતિસર સ્થાપ્યો છે. અત્યાર સુધી અભયર્થ એક આદર્શ હતો. આ માધુએ એને સહેલો, સરલ પાઠ બનાવી દીધો છે—બધાંને સુગમ ને સીધો.

મોટાભાઈ

ને-સેન્સ ! I know you. You know me. Talk to me straight. (હું તમને ઓળખું છું. તમે મને ઓળખો છો. મારી જોડે સીધી વાત કરો.) બધા અભયર્થ સ્વીકારે તો કેમ ચાલે ?

માધુભાઈ

તેજ આ માધુની શોધ છે. જ્ઞાનવારી કદી મરતો નથી. પુછો ગુલાબચંદલાઈને. (પોતાની બેરડીમાંથી ગુલાબચંદલાઈ, ધીર મંભીર ને હસમુખા, હાથમાં એક ચોપડી લઈ પ્રશંસામુખ્ય નયને ડોક્ટરને જોયા કરે છે.)

મોટાભાઈ

Now listen ! see ? એ અધા અભયારીમાંથી એકે સદાકાળ
જીવતો રહ્યો નથી.

માધુભાઈ

ભુલ્યા મીસ્તર મોટાભાઈ ! એ જીવતા નથી કારણ કે એ કોઈ અભ-
યારી હતા જ નહીં. (વિજયથી) અભયારી મરે જ નહીં. એટલે એને
વંશવૃદ્ધિની જરૂર નહીં. માધુને ક્યાં જરૂર છે ? એ તો આનંદમાં એકો
છે-પોતે જ પિતા ને પોતે જ પુત્ર. એને શું જોઈએ ?

ગુલામચંદ

અથર્વવેદમાં પણ કહ્યું છે: આ શરીરરૂપી ચમસ છે; એમાંથી દેવો
અમૃતપાન કરે છે; એમાંથી અમૃત પીને દેવ હર્ષ પામે છે.

માધુભાઈ

અધાં હતાં સ્વપ્નાં-સ્વપ્નાં-સ્વપ્નાં-આ માધુએ સિધ્ધ કર્યાં ત્યાં સુધી.
વૈજ્ઞાનિક ધોરણ પર આ માધુએજ અધું પહેલી વાર મુક્યું છે. એનું શિક્ષણ
લો-એની મેજે અધું—

મોટાભાઈ

Impossible, Now, Doctor, talk like a sensible
man. I know, you are an eminent doctor.
(અશક્ય ! ડોક્ટર, સમજણવાળા માણસ માફક બોલો. હું જાણું છું
કે તમે પ્રખ્યાત ડોક્ટર છો.) પણ આ વાત તો Stupid (મૂર્ખાઈ ભરી)
છે. Look at me. (મારી તરફ જુઓ.) હું વોઈસરોય જોડે બેઠો
છું. શું ? હું.—mind you. (યાદ રાખો.) બીજાની વાત જુદી છે. રાષ્ટ્ર-
પ્રશ્નોનું નિરાકારણ મેં આપ્યું છે. કાલે હાઈને સ્વાતંત્ર્ય મળશે તો તે
કોને લીધે ? મારા જેવાને લીધે, અને જતાં ? શું ? હું અભયારી કદી રહ્યો
નથી. અને રહેવાનો નથી. શા માટે મારે રહેવું જોઈએ ?

મુરલીધર

અહીંયા છુટકો નથી, મોટાભાઈ !

મોટાભાઈ

(દાંત પીસીને) કેમ ?

માધુભાઈ

મોટાભાઈ ! તમે રંજેગુણી છો. તમે આંખે દેખતા નથી. પરમાત્મા જુઓ. સ્ત્રી છે કે પુરુષ ? આત્મા જુઓ. સ્ત્રી છે કે પુરુષ ? તમે ભ્રમમાં છો, બેરીસ્ટર સાહેબ ! આ મીસ્તર પંડિત એની સ્ત્રીને ચઢાય છે; આ મીસ્તર નરોત્તમ એની વચનદત્તાને ચઢાય છે; આ ગંગાદાસ એની સ્ત્રીની શીકર કરે છે. આ બધા મગજના કપાસીઆં ઘસી નાખે છે, ને આવરદા ટુંકું કરે છે. હવે જો એ બ્રહ્મચર્ય સાધે—(નીરાંતે પગથીઆ પર બેસે છે.)

મોટાભાઈ

પણ I tell you (હું કહું)—

માધુભાઈ

તમે બધા જો માનસિક બ્રહ્મચર્ય સાધો તો તાંબા જેવું તમારું શરીર થાય. હું જમીનગીરી લખી આપું. જુઓ આ મારા ગુલાબચંદભાઈ. બે વર્ષ થયાં એ મારા બ્રહ્મચર્યાશ્રમમાં છે. ઘરડાપો જઈ જુવાની આવવા માંડી છે; કાલે ઘોળા વાળ કાળા થશે; વરસ દહાડો રહીને એમને નવા દાંત ઉગશે. જુઓ મારા દાંત. મને સત્તાવાન થયાં (દાંત બતાવે છે.)—એકેએક અણિશુદ્ધ છે. હરિનો મારગ છે શરાનો...

મોટાભાઈ

ડાકટર ! તમારાં શાસ્ત્ર હું માનતો નથી. શું સમજ્યા ? હું માનતો નથી. શું સમજ્યા ? હું માનતો નથી. મેં દુતીઆ જોઈ છે. યુરોપ સાત વાર જોયું છે. મારો અનુભવ જુદો છે બોખા બનવું પરવડે, બ્રહ્મચર્ય સાધવું નહીં પરવડે.

માધુભાઈ

ખોટી વાત. દાંત દુખવા દો પછી ખબર પડશે. આ મીસ્તર પંડિત કદાચ એક રોટલી પચાવી શકતા નથી. આ ગંગાદાસ શેઠ માનસિક અગવડ જરા વેઠી શકતા નથી. આ મીસ્તર નરોત્તમ આધ્યાત્મિક દષ્ટિ કેળવી

શકતા નથી. આ બધાનું કારણ એકજ છે. જગતાં ને ઉધતાં, ઘેરી ને ઘેરી જંખે છે. હવે જુઓ મારા ગુલાબચંદલાઈ-એમને ઘેરીનું નામ પણ રવખામાં પુછો તો નહીં આવડે. આ પ્રોફેસર પરણવા સારું કન્યા શોધતા હતા; આખરે મારું માન્યું ને સ્ત્રીની શોધ કરવા કરતાં અમરત્વ મેળવવું એમને ઠીક લાગ્યું.

મુરલીધર

ડાક્ટર, એટલું તો ખરું કે તમારા કાર્યક્રમથી મારી ચિંતા તો ઓછી થઈ છે.

નરોત્તમ

(કુદવાનું છોડી પાસે આવે છે.) આ જેલને માટે તો મને પણ ડાક્ટરની યોજના ઠીક લાગે છે.

ગંગાદાસ

(પેટ ચોળાને) મારો પત્તો હજી લાગ્યો નથી.

માધુભાઈ

(હસીને) લાગશે. શ્રદ્ધા ફલતિ સર્વત્ર. તમે આ માધુનું લેસન કયું નથી તેમાં તમારો પત્તો લાગતો નથી.

ગંગાદાસ

ડાક્ટર, આ મોટાભાઈને રરતો સુઝાડો. એ પણ એમની રાધીને જંખતા હતા.

મોટાભાઈ

(મીઠાજથી) ગંગાદાસ ! I tell you don't be silly. (હું કહું છું મૂખ ન થાઓ.)

મુરલીધર

મોટાભાઈ ! જુઓ, આઠ મહીના સુધી આપણે એક ખીજને કપાળે ચોટયા છીએ. અહીંયા મોજો જળવાય એમ નથી.

માધુભાઈ

મોટાભાઈ ! ગભરાશો નહીં. તમારી ને રાધીની ભાઈબંધીની વાત તો

મુંઝાઈના ચલીઆં પણ જાણે છે. તમે પણ પણ દરદીછો; જેને સ્ત્રી સંબંધી કાંઈ પણ મુશ્કેલી હોય તે મારો દરદી. મેં ત્રીશ વર્ષ એ મુશ્કેલીઓનો અભ્યાસ કર્યો છે ને મારી જડીબુટ્ટી અજમાવી છે. બધાની એકજ જડીબુટ્ટી. હરિનો મારગ છે શરતો--

મોટાભાઈ

જહાન્નમાં ગયું તમારું બ્રહ્મચર્ય !

મુરલીધર

આ કીરસો નકામો નથી, હોં મોટાભાઈ ! જરૂર પડ્યે અજમાવા જેવો છે. મને પહેલાં બહુ શીકર થતી હતી. પણ હવે ડાક્ટરની દવા ઠીક ખપમાં આવી છે.

માધુભાઈ

આ નરોત્તમને પુછો. એને પહેલાં ઉંઘ નહોતી આવતી.

નરોત્તમ

ઉપાય છે મૂર્ખાઈભરેલો પણ અસરકારક.

મોટાભાઈ

બધાને મારી જડીબુટ્ટી લાગી છે.

મોટાભાઈ

પણ આ જેલમાંથી છુટીશું ક્યારે ?

નરોત્તમ

બાર મહીના પહેલાં નહીં--

ગંગાદાસ

અરે આવતે મહીને--

મોટાભાઈ

પણ I can't understand this. (હું આ સમજી શકતો નથી.)
મને રાખીને મળવા નહીં દે! What nonsense ! (કેટલી મુર્ખાઈ)

માધુભાઈ

મીસ્તર મોટાભાઈ ! પાછા નારીની જાળમાં ફસાયા ! ગભરાઓ નહીં.
અ-૨

તમારા સદ્સાગ્યે તમે આ માધુની સાથે છો. કેટલા આફ મહીના--

મોટાભાઈ

હ અને ત્રણ--નવ મહીના--

માધુભાઈ

એ વળી વધારે સારું.

મારલીધર

ડાક્ટર ! તમે તો બાવા જેવા છો એટલે તમને તો સારું જ લાગે.

માધુભાઈ

મારા વહાલા પંડિત ! જો પાછા વ્યય થયા ? મારું લેસન--

મોટાભાઈ

ડાક્ટર ! તમારી જડીબુટ્ટી શી છે ?

માધુભાઈ

મારી જડીબુટ્ટી ! ધણીજ સાદી. પહેલાં આદર્શ સમજો. મન વાણી ને કર્મે સ્ત્રી વીસરી જાઓ. Woman does not exist. (સ્ત્રી હયાતીજ ધરાવતી નથી.) આ સિદ્ધિ જેણે સાધી તે અક્ષય-અક્ષયારી -અરે પરબ્રહ્મ પોતે.

મુરલીધર

કહેવું સહેલ છે, પણ કરવું કપરું છે.

માધુભાઈ

(હસીને) પંડિતજી ! અશ્રદ્ધાને દૂર કરો.

મોટાભાઈ

But this is nonsense ! (પણ આતો અકકત્ર વિનાનું છે.) હું બધે ફરું છું. દુનીઆનાં દેશે દેશની સ્ત્રી મેં જોઈ છે. શું કહ્યું ? મેં--જાતે. સર્વત્ર છે, સર્વબ્યાપી છે.

મુરલીધર

Right. (ખરી વાત.) પુરુષ છે તે સ્ત્રીમાં ને સ્ત્રી વડે છે. પણ ડાક્ટર

કહે છે તેમ પુરુષના દુઃખ પણ સ્ત્રીથી શરૂ થાય છે, અને તેની નિર્બળતા પણ સ્ત્રીથી જ વધે છે.

છાહુલાઇ

કવિ બાલણ પણ એવું જ કે' કહી ગયો છે :

નારી વિના મિથ્યા અવતાર, સ્ત્રી પાખી સુનો સંસાર;

નારી વિના સુનું શમશાન, નારી વિના મંદિર ઉદ્યાન.

માધુલાઇ

એ તદ્દન ભ્રમ છે. હું નારી વિના રહ્યો છું, પણ મારો સંસાર સુનો નથી. તમે બધા આ મહીનો થયાં રહ્યા છો; અહીં આં શમશાન તો કે શામણું નથી ? આ તો સ્ત્રીધેલાઓએ જોડેલાં નિર્બળતાનાં સૂત્રો છે. 'હરિને આરમ છે શરાનો, નહીં કાપરનું કામ જોને.'

ગુલાબચંદ

દરેક શાસ્ત્રમાં નારીને પ્રત્યક્ષ રાક્ષસી કહી છે.

મોટાલાઇ

પણ ડાકટર, તમારી જડીભુટ્ટી શી છે તે તો કહે. Is hould like to bear. (મારે સાંભળવી છે.)

માધુલાઇ

જડીભુટ્ટી સહેલી છે. સ્ત્રીનું નામ ને નીશાન જીવનમાંથી કાઢી નાંખવું.

વોડર

(આવીને) ડાકટર સાહેબ ! ચલો, આપકું મીલનેકે લીએ લોગ આયે હે.

મદધુલાઇ

(હસીને) મૈ અખી આયા.

ગંગાદાસ

ડાકટર ! જેલરને પુછતા આવજો કે મારે ઘેરથી કાગળ આવ્યો કે નહીં.

નરોત્તમ

ડાકટર ! ને મારો કાગળ મોકલી આપવાનું કહેજો.

ભગવાનદાસ

ને ડાકટર ! મારે ત્યાંનાં કાંઈ ખબર અંતર--

માધુભાઈ

વારુ ! વારુ ! મારો પ્રયોગ અજમાવો. ચાલ દીકરા માધુ ! (માધુભાઈ ને વોર્ડર જાય છે.)

મોટાભાઈ

પંડિત ! મન તો સ્પષ્ટ લાગે છે કે આનું કંઈ ખસ્યું છે. He talks like a lunatic. (એ ગાંડાની માફક વાત કરે છે.)

મુરલીધર

ના, ડાકટર ગાંડા નથી. એની વાતમાં ભાવના પણ છે ને વૈજ્ઞાનિક અનુભવનું બળ પણ છે. મેં એમની સાથે ઘણી વાત કરી છે.

ગુલાબદાસ

(તકલી કાંતતા) ડાકટરની વાત તદ્દન ખરી છે. મને તો બે વર્ષનો અનુભવ છે, હું તો એના મંત્રથી નવે અવતારે આવ્યો છું.

નરોત્તમ

No. (ના.) એ કહે છે તેમાં અર્થ છે. હું અહીંયાં આવ્યો ત્યારે મને એક મીનીટ ઉંઘ નહોતી આવતી; ડાકટરને પ્રતાપે હવે આવવા લાગી છે.

મોટાભાઈ

It is pure nonsense ! I tell you. (એ તદ્દન અકલ્પ વગરની વાત છે. હું કહું.) હું જાતઅનુભવથી કહું. સ્ત્રી વગર જીવન શક્ય નથી.) listen, (સાંભળો,) માણસ અમર કેમ થાય ? Absurd ! (ખેડુંદી વાત !)

મુરલીધર

લોકો બ્રહ્મચર્યાથી ચિરંજીવી ને સશક્ત તો થાય છે.

છાટુભાઈ

મહાત્માજીની સુધ્ધિ એનાથી જ ખીલી છે.--

ગુલાબદાસ

થોડું ક્યેં આટલું થાય, તો સેવન સંપૂર્ણ કલાએ પહોંચે તો માણસ અમર પણ થાય.

ગંગાદાસ

ડાક્ટર પોતે તો નવજુવાન જોવા છે.

મોટાભાઈ

પણ એની જડી બુદ્ધી શી છે ? Let me see. (મને જોવા દો.)

ગંગદાસ

હા. અહીંઆં છો એટલો વખત તો પ્રયોગ કરો. નાહ્યા તેટલું પુણ્ય.

મુરલીધર

એનું પ્રથમ પગલું વિદેહી થવાની સાધના કરવી.

મોટાભાઈ

એટલે ?

મુરલીધર

જુઓની ડાક્ટરનો પોતાનો દાખલો. એ પોતાની જાતને એક જુદો માધુ હોય એમ ગણે છે. એ પ્રકારની વૃત્તિ સ્ત્રી સંબંધ રાખવી.

મોટાભાઈ

I don't understand a word. (હું એક અક્ષર સમજતો નથી.)

મુરલીધર

Just see. (જુઓ.) મને મારી સ્ત્રીની ચિંતા થયાં કરતી. ડાક્ટરે મને પહેલો વિદેહી પાક આપ્યો. મેં જરાક વિચાર કરવા માંડ્યા કે મીસીસ પંડિત મારી સ્ત્રી નથી, બીજાની છે; તે જીવતી નથી, પણ મરી ગઈ છે.

મોટાભાઈ

What ? (શું ?)

મુરલીધર

હા. મારી સ્ત્રી નહીં, પણ મારા મિત્ર મુરલીધર પંડિતની સ્ત્રીને વાગ્યું છે. એ દહાડા મેં એમ વિચાર કર્યો ને મને નીરાંત વળવા માંડી.

નરોત્તમ

મારો દાખલો લો. મારું પરણવાનું નકકી હતું ને હું મારી પ્રિયતમાની મરજી વિરુદ્ધ સત્યાગ્રહમાં જોડાયો. હવે હું અહીં આં ખેડો ખેડો ગુરસો કેમ ઉતારું ? મારા કચવાટનો પાર નહોતો. અમારા ડાક્ટરની સલાહથી મેં વિચાર કરવા માંડયો છે કે એ પ્રિયતમા નરોત્તમ નામના કોઈ ખીજા માણસની છે.

છોટલાભ

પણ મારી વાત લો. હું કન્યા શોધતો હતો. ડાક્ટરની સલાહથી મેં સંકલ્પ કર્યો છે, કે કોઈ મૂર્ખ છોટુ કન્યા શોધતો હતો. એટલે હું મારી ચિંતામાંથી તદ્દન મુક્ત થયો ને હું એ અકલહીણા છોટુની મૂર્ખાઈ પર હસવા મેસું છું.

મોટાભાઈ

પણ તમે બધા ગાંડા તો નથી થયા ? જુઓ. હું practical (વ્યવહારુ) છું. મને આ વાત ગાંડી લાગે છે.

ભગવાનદાસ

(જે નિરાશામાં આકાશ સામું જોતા હતા તે :) હું ક્યારનો વિચાર કરું છું કે ભગવાનદાસની ઔરી જડતી નથી. પણ મારો પત્તો લાગતો નથી.

ગંગાદાસ

મારી મુશકેલી જુદી છે. મારી આં માંદી છે. મારી એક મિત્ર વિલાયત ગઈ છે. મારી ખીજી સ્ટેજ પર છે. હું કેટકેટલા ગંગાદાસની કેટકેટલી મિત્રોનો વિચાર કરું ? આ સાળું આ જોલનું ખાવાનું એવું ખરાબ છે !

મુરલીધર

પણ મોટાભાઈ ! તમારે આ કરવાની જરૂર નથી

મોટાભાઈ

I ? Why shou'd I ? (મારે ? મારે શા માટે ?)

ગંગાદાસ

(ખડખડ હસીને) તમારે તો સઘી ખીજની થઈ એમ કલ્પવાની જરૂર નથી.

મોટાભાઈ

Don't be silly ! (મૂર્ખો ના થા!) એ એવી નથી. ને મારા જેટલું કાણ એને આપવાનું છે? અને હું એવું કલ્પવા જાઉં તો મારી અદેખાઈને પાર રહે નહીં You see ? (સમજ્યા ?) કોઈ મારું થાય એ મને મમે. મારું કોઈ ખીજનું થાય એ મને ન મમે.

ગુલાબદાસ

તો ખીજો પાઠ લો. મને ખીજ પાઠે સારી અસર કરી હતી.

મોટાભાઈ

ખીજો પાઠ ! I ? no ! (હું ? ના !) હું એકે પાઠ કરવાનો નથી.

ગંગાદાસ

તમને સરસ પડશે. ને સાથે તમારો ઉદ્ધાર થશે.

ગુલાબદાસ

જીઓ. નારી તરફની તમારી લાગણી હોય. તો, તે શૂંઝારનાં પદો ગાઈ રાધાકૃષ્ણને અર્પણ કરો. તમારું મગજ સ્વચ્છ થઈ જશે.

ગંગાદાસ

(એક આંખ મીચીને) મોટાભાઈ ! ને જો એ ભક્તિપાઠ ન અને તો ત્રીજો પરમહંસ પાઠ કરો. એ તમને રચશે.

મુરલીધર

(હસીને) હા. એ મોટાભાઈને ગમશે.

મોટાભાઈ

એ શો પાઠ છે ?

મુરલીધર

તમારી જાતને તમારી પ્રિયતમા માની લો.

ગંગાદાસ

લો આ ડાકટરસાહેબ એજ પાઠ કરતા આવે છે.

માધુભાઈ

(હસતા હસતા અંદર આવે છે ને સ્ત્રીનો લટકો કરે છે.) પ્રિય માધુ !
My love ! (મારી પ્રિયતમા !)

મુરલીધર

ડાકટર ! આ મોટાભાઈને પરમહંસ પાડતી વાત કરતા હતા.

મોટાભાઈ

પણ એને પરમહંસ પાડ કેમ કહ્યો હો. ?

માધુભાઈ

My Dear (મારા વડાજી) મોટેરા ! એ રામકૃષ્ણ પરમહંસે સાધ્યો હતો માટે. થોડા વર્ષ એ પોતે સ્ત્રી વેશે રહ્યા હતા. તો અભયર્યા કેળવવા તમે એ પ્રયોગ કેમ નહીં કરો ? તમેજ તમારી પ્રિયા ! આત્મ-એવ આત્મના તુષ્ટિ-પત્રી નીરાંત. ધીમે ધીમે મનોવૃત્તિ નિર્વિકાર થઈ જશે ને અભયર્યાની સિદ્ધિ થશે.

મોટાભાઈ

Now see ? (આમ જુઓ.) મને લાગે છે કે તમે પણ મને બનાવો છો. આવી insane (ગાંડી) વાત મેં કદી સાંભળી નથી.

માધુભાઈ

મોટેરા ! જન્મ ધરીને મેં મગ્નક નથી કરી. હું ગાંડો લાગું છું ? તમારી ભુલ છે. મારો પ્રયોગ અજમાવો તો આઠ મહીનામાં આ આંખે ચાદાં પણ્યાં છે તેને બદલે અભયર્યાના તેજથી ચમકશે. આ પ્રયોગ માટે મેં મારી શુદ્ધિ, કીર્તિ ને પૈસાનો ભોગ આપ્યો છે.

મોટાભાઈ

આવું આવું સમજીતે પૈસા કેટલાએક ખોશો ?

માધુભાઈ

મારા દોસ્ત ! તમે આ માધુને ઓળખતા નથી. આજે મારી મીલકત-
માં મારું અભયર્યા ને મારો આત્મા. હમણાં મારા મિત્રો આવ્યા હતા તેને

મેં મારી આખી મીલકત ટ્રસ્ટમાં આપી દીધી એ મીલકતમાંથી ચાંદોદ આગળ, રેવાને તીરે એકાંત ટેકરી પર આવો એક બ્રહ્મચર્યાશ્રમ બંધાશે. ત્યાં હું ને તમારામાંથી જેને બ્રહ્મચર્યાના પ્રયોગમાં શ્રદ્ધા હશે તે બધા રહેવા જઈશું. આવી બીંતોથી સુરક્ષિત, આપણે અડગ બ્રહ્મચર્યાની તીવ્ર સિદ્ધિ કરીશું.

ગંગાદાસ

પણ એમ ક્યાં સુધી રહેવું ?

માધુભાઈ

ક્યાં સુધી ? ગંગાદાસભાઈ ! ભુલ્યા. એ સિદ્ધિથી આપણે વળ જોવા અભેદ બનીશું. એ અભેદનામાં અમર એવા આપણને કાલની શી પરવા ? કાલનો સ્ત્રોત આપણા સનાતન જીવનના સાગરમાં સમાઈ જશે. હરિને મારગ છે શરણો, નહીં કાયરનું કામજોને.

મોટાભાઈ

Listen (સાંભળો) ડાક્ટર ! હું તમારા સિદ્ધાંતમાં માનતો નથી.

માધુભાઈ

માનશો. છુટકો નથી. કારણ કે મારો સિદ્ધાંત સત્ય ને સનાતન છે.

મોટાભાઈ

તે તો કોણ જાણે. પણ તમારી બોલવાની રીત પથગંજરી છે.

માધુભાઈ

પથગંજરી ! મારા વહાલા મિત્રો ! આ માધુનાં હાથ સામું જુઓ. સત્તા-વન વર્ષે આ રોમાં સત્તર વર્ષના યુવકનું લોહી ધસે છે. આ માધુ અજ્ઞાન કે શ્રદ્ધાળુ નથી. એ વેદીઓ દોર નથી; એમ. ડી. એફ. આર. સી. એસ. છે; વૈદકના વિષયને ઉડો અભ્યાસી છે. પૂર્વ ને પશ્ચિમની નિઘાનો એણે સંયોગ કર્યો છે. એટલે અવિશ્વાસ આણવાની જરૂર નથી. ઋષિમુનિઓ ન્યાં કાંકાં મારતા હતા ત્યાં એણે નવી શોધ કરી છે. એણે યમને જીત્યો છે. દોસ્તો ! દુઃખાર્ત જગત્ દીન વદને યાચી રહ્યું છે. આ માધુ તેને દાન દેશે-હો બ્રહ્મચર્યા. (બધાને ભેટ આપતા હોય તો તેમ હાથ કરે છે.)

નરોત્તમ

(ઉડો વિચાર કરીને) પણ ડાકટર ! આપણે અહ્યચર્યાશ્રમમાં રહીશું
તો પછી મારી નીલમનું શું ?

માધુભાઈ

Oh ! don't worry. (ઓહ ! તેની શીકર ન કરો.) હરિનો મારગ
છે શરૂનો. હમણાં આ માધુ સ્ત્રીઓના અહ્યચર્યા વીશે નવા સિદ્ધાંતો શોધી
રહ્યો છે. આપણા આશ્રમથી થોડે દૂર સ્ત્રી અહ્યચર્યાશ્રમ કરવો કે કેમ તેનો
એ વિચાર કરે છે.

મુરલીધર

એ ફીક પડશે. મારાથી મારી wife (પત્ની) ને મળાશે.

માધુભાઈ

Now, now ! બસ બસ ! પાછી વાત ચરકી. પંડિતજી ! તમને સ્ત્રી
નથી. પેલા મુરલીધર પંડિતને સ્ત્રી છે. તમે તો અહ્યચારી છો.

મોટાભાઈ

પણ ડાકટર, સાંભળો ! Teke me. (મારો દાખલો લો.) જુઓ. હું
બંધવહારી માણસ છું. Now between you and me (આપણા બે
વચ્ચેન-) જુઓ, હવે મને સાંભળો—રાધી ગમે તેની થાય એ મને પસંદ
નથી. See ? (સમજ્યા ?) હવે એક સ્ત્રી જે મારી—

માધુભાઈ

(જે હાથ વીંઝીને) Now ! now ! now ! (બસ ! બસ ! બસ !)
મીસ્તર મોટાભાઈ ! તમે નકામી વાત કરો છો. સ્ત્રી મારી ને તારી-એ બમ
છે. સ્ત્રી કોઈની નથી. સ્ત્રી આપણા જેવી માણસ નથી. સ્ત્રી એક પ્રકૃતિનું
બળ છે-નાયગરાનો ઘોષ છે. જેમ નાયગરાનો ઘોષ સખત પથ્થરને ભેદી
નાંખે છે તેમ સ્ત્રી સખતમાં સખત પુરુષને ભેદી નાંખે છે એ નાયગરાનો ઘોષ
કોઈનો હતો નહીં, છે નહીં, થવાનો નથી. તમારો બમ ત્યાગો. એ પ્રચંડ
બળને એજાએ ને છોડો.

મોટાભાઈ

You are right perhaps (તમે કદાચ ખરા છે) રાધી જરૂર નાયગરાના ધોધ જેવી છે.

મુરલીધર

ડોક્ટર તમારું આ દષ્ટિબિંદુ મારે ગળે નથી ઉતરતું. દુનીઆમાં અનેક પ્રકારની સ્ત્રીઓ છે.

ગંગાદાસ

તદન ખરી વાત છે.

માધુભાઈ

શું ધુળ ખરી વાત? સ્ત્રીઓનો એકજ પ્રકાર છે. માનવ જાતિને અમર કરવાનું એ સાધન છે તમે અમર થઈ જાઓ એટલે પછી એ સાધન નકામું- ફેંકી દેવાનું.

ગુલાબચંદ

આપણા શાસ્ત્રકારો એમજ કહી ગયા છે.

માધુભાઈ

પણ શાસ્ત્રકારોએ તો માત્ર કહ્યું છે; આ માધુએ તો સિદ્ધ કર્યું છે. ગભરાઓ નહીં, આપણે અમર થવા સરળતા છીએ.

મુરલીધર

ગમે તેવો છે, પણ એ પ્રયોગ કરવા જેવો છે.

માધુભાઈ

અરે પ્રયોગ તો આ થઈ રહ્યો છે.

ગંગાદાસ

સ્ત્રી વગરની દુનીઆ તો આપણે જોઈ રહ્યા છીએ.

નરોત્તમ

ખોટી તો નથી. મારું શરીર સેડો જેવું થતું જાય છે.

માધુભાઈ

That's it ! that's it ! (ખરાબર એમજ છે-એમજ છે.) અરે

તમારા શરીરમાંથી તાજા લોહીના ડુવાર! ડુટશે. દોસ્તો ! શંકરે તો એક રતિને જાણી મૂકી. આ માધુ તો એક રતિ માત્રને રહેવા નહીં દે. મોટાભાઈ ! તમે પણ આ પ્રયોગ શરૂ કરો.

મોટાભાઈ

(પગ ઠોકીને) Damn ! (જહાન્નમમાં જાય એ !) આજ રાત કેમ જશે ?

માધુભાઈ

(એક આંખ મીંચીને જૈરીનો લટકો કરી) તમેજ તમારી પ્રિયા છો એમ માનજોને એટલે ઝપ રાત જતી રહેશે. દોસ્તો ! અલ્પચર્યા સાધો. (ઉઠ એસ કરતાં) હરિનો મારગ છે શુરાનો, નહીં કાયરનું કામ જોને.

[પડદો પડે છે.]

અંક બીજો

[સમય : દશ મહીના પછીની એક સવાર.

સ્થળ : ચાંદોદયી થોડે દૂર આવેલો બ્રહ્મચર્યાશ્રમ. આશ્રમની આસ-
પાસ જેલના જેવીજ ઉંચી ભીતો છે. એની કોટડીઓની ગોઠ-
વણ પણ તેવીજ છે. કંપાઉંડમાં પાંચ છ નેતરની ખુરશી
પડી છે. એક ખુરશી પર એક પુસ્તક વાંચતો નરોત્તમ બેઠો છે.
તેનો પહેરવેશ પહેલાં હતો તેવોજ છે, પણ એનું શરીર વધારે
મજબુત ને તેજસ્વી દેખાય છે.

ખાટલા પર બેસીને ગુલાબચંદ ચરખો ફેરવે છે. એ પણ
વધારે સશક્ત ને જુવાન થયા હોય એમ લાગે છે.

થોડે દૂર ખુરશી પર બેસી છોટુભાઈ કેં લખે છે. એ જરા
જાડા થયા લાગે છે. એક ખુણે ઉભા ઉભા ભગવાનદાસ તક-
તામાં મોઢું જુએ છે.

મોટાભાઈ મોટા પાયજામા સુટમાં આવે છે. તેમના પણ
હાડકાં પુરાયાં લાગે છે. તેમનો ચહેરો પ્રફુલ્લ છે અને કાલ્પનિક
ટેબલ પર કાલ્પનિક ‘કચુ’ વડે તે બીલીઆડ રમે છે.]

મોટાભાઈ

(કામ્પનિક ક્યુ વડે ખીલીઆઈ રમતાં) Seventy-seventy-five
I say Chhotubhai ! listen to me I am feeling great.

છોટાભાઈ

(કાગળમાંથી માથું ઉંચું કરતાં) મોટાભાઈ ! અસાર સુધી આપણે
માણસ હતા: હવે આજથી આપણે દેવ છીએ.

નરોત્તમ

મોટાભાઈ ! આપણા ડાક્ટરનો પ્રયોગ અદ્ભુત છે. (ઉંડો શ્વાસ લઈને)
I feel like a Greek god, free, perfect immortable. (હું
જાણું ત્રીક લોકોનો દેવ હોઉં તેવું લાગે છે: સ્વતંત્ર, સંપૂર્ણ, અમર.)
આજે નીલીમને છેલ્લો કાગળ લખી દીધો. આજે આ હોમરનાં રહસ્ય સમ-
જાય છે.

મોટાભાઈ

નરોત્તમ ! હેલન ઑફ ટ્રોયનાં પણ રહસ્ય સમજાય છે કે?

નરોત્તમ

મોટાભાઈ ! તમને સ્ત્રીની વાત ક્યાં વિના ચાલતું નથી.

મોટાભાઈ

પણ surely (ખરેખર !) હું ખીણું કેં ન કરું એ તો ઠીક, પણ
હેલન ઑફ ટ્રોયની વાત પણ નહીં કરું ? My dear fellow ! (મારા
વહાલા દોસ્તો !) મેં રાધીનો પમાર બંધ કર્યો છે. I want to be
immortal. (મારે અમર થવું છે.) પણ હેલન વીશે તું વાંચે ત્યારે હું વાત
નહીં કરું ?

નરોત્તમ

(શારીરિક અપૂર્વતાના ઉલ્લાસમાં) હા. હેલન ઑફ ટ્રોયનો ખણી
બખત વિચાર આવે છે. 'Divinely tall and most divinely
fair. (દિવ્ય લાગે એવી ઉંચી અને અતીવ દિવ્ય લાગે એવી ગૌર.) ટેની-

સન કહે છે તેમ આજે મારુ ઝીક લણ્યું સાચુંક થયું. મારા જેવો સૌંદર્ય સેવી આજકાલની સ્ત્રી પર મોહો કેમ તે મને સમજતું નથી.

મોટાભાઈ

પણ તારી નીલમ તો ફક્કડ છે.

નરૈત્તમ

Well એક રીતે ખરી વાત પણ—

ભગવાનદાસ

કાઈમાણસ કાઈ સ્ત્રી પર મોહી કેમ શકે એ મને સમજતું નથી. જ્યારથી મને લાન થયું ત્યારથી હું વીસ વર્ષનો વીર બની ગયો છું. (વાળમાં તેજ નાખે છે. બારણામાંથી ડાક્ટર પંડિત ને ગંગાદાસ હસતા હસતા આવે છે. ત્રણે જણ પહેલા અંકમાં હતા તેનાથી જીવાન ને તેજસ્વી બન્યા છે.)

માધુભાઈ

દીકરા ! આજે તેં નવયુગ સ્થાપ્યો છે, દીકરા મારા !

મોટાભાઈ

Well શું થયું ?

મુરલીધર

શું શું ? મીસીસ પંડિતે બહુ પ્રાર્થના કરી પણ હું તો મક્કમ રહ્યો. હવે હીંદ સ્વતન્ત્ર થયું છે એટલે એને બહાર બહુ કામ કરવાનું છે. એટલા સમયમાં હું આ મહાન પ્રયોગ કરું.

માધુભાઈ

પહેલાં તો બહુ મુશ્કેલી પાડી, પણ પછી કશુંયું. ગંગાદાસની પત્નીએ પણ માન્યું. એની બહેનપણીઓએ જરાક મુશ્કેલી પાડી. ગંગાદાસ ! તમારા મિત્રો ફક્કડ છે.

ગંગાદાસ

એ તો કે આધ્યાત્મિક રીતે રસિક છું તેમાં.

માધુભાઈ

(હરખમાં હાથ ધસતાં) આજે ધન્ય દિવસ છે. આપણે નવમાનવતાનો આજે પ્રારંભ કર્યો છે.

મોટાભાઈ

Listen ! (સાંભળો !) નવમાનવતાનો આરંભ નહીં. See ! Look at me (મારી સામું જુઓ.) નવમાનવતા સિદ્ધ થઈ છે.

માધુભાઈ

મોટાભાઈ ! ગંગાદાસ ! દોસ્તો ! આ માધુના ત્રીસ વર્ષના સંકલ્પો ફળ્યા. હીંદ સ્વતંત્ર થયું; સ્વતંત્ર હીંદમાં નવમાનવતા નું આ માધુએ ખાત મુહુર્ત કર્યું. આપણાં પાંચ વર્ષનાં વ્રત પુરાં થશે, એટલે સિદ્ધ અક્ષયારી-ઓનું આપણું સૈન્ય અમરતાનો મંત્ર શીખવવા અવનીમાં બહાર પડશે, દોસ્તો પછી માનવી એ સનાતન દેવ થશે. સ્ત્રીવીહોણો, જન્મળ વિનાનો, યમને તિરસ્કારતો એ દેવ અમરદેહે દીપતો પૃથ્વી પર સંચરશે.

મુરલીધર

પાંચ વર્ષલાંબો સમય છે. તે પહેલાં તો આપણે ક્યારના સિદ્ધ અક્ષયારી થઈ જઈશું.

ગંગાદાસ

અરે એક વર્ષમાં તો જોજો.

માધુભાઈ

દેવો ! દેવો ! પછી દોસ્તો, વિશાળ પૃથ્વી પરથી રોગ, જરાને મૃત્યુ જતાં રહેશે. ત્યારે દેવને પણ દોહાલી એવી આ પૃથ્વી ખરેખર સ્વર્ગ થશે. કેમ બધાંને શ્રદ્ધા છે ને ?

નરોત્તમ

(ચોપડી મુકી ઉભો થાય છે.) મને પૃથ્વી અત્યારથી સ્વર્ગ જેવી લાગે છે.

મોટાભાઈ

સ્વર્ગની વાત તો કાણ જાણે. See ? (સમજ્યો ?) મને તો પૃથ્વી ગમે છે. પણ એક બીલીઆડ ટેબલ જોઈએ.

- અંક બીજો

માધુભાઈ

આવશે, આવશે. આ માધુ આજેજ કાગળ લખી દેશે. આ માધુના ધનભાગ્ય છે. શી અડગતાથી પંડિતે અને ગંગાદાસે એમનાં પતિઓને વળાવ્યાં ! એક વર્ષ સુધી તો ક્ષેત્રસંન્યાસ. હવે અખંડ બ્રહ્મચર્યનું નિરંતર સેવન. પ્રભુએ સ્ત્રી બનાવી સંસાર કર્યો; આપણે તેને સંસારની બહાર કરી. માધુ દીકરા ! હરિનો મારગ છે શરનો, નહીં કાયરનું કામ જોતે. (ગાતા માતા જવા જાય છે. દાજી પટેલ એક ચોરડીમાંથી આવે છે. તે વૃદ્ધ અને દમીએલ પાટીદાર છે. તે અત્યારે થરથર ધુન્ને છે.)

દાજી

કેમ બાપજી !

માધુભાઈ

કેમ દાજી ?

દાજી

(ધુબતાં) બાપજી ! મને તાવ આયો છ, ને ખોં થઈ છ, ખોં-ખોં. એક મે દો મારાથી કામ ની થાય. આ હવારનો ધમું છું પણ હાહરાં લાકડાંજ ની હળગતાં.

ગંગાદાસ

હજી લાકડાં નથી સળગાવ્યાં ? તો ખાઈશું શું ?

મોટાભાઈ

Now Doctor, what is this ? (ડાક્ટર આ વળી શું છે ? I tell you (હું કહી દઉં) ભુખે મરીને બ્રહ્મચર્ય નહીં સિદ્ધ થાય I can't remain hungry you see ? મારાથી ભુખ્યા નહીં રહેવાય, સમજ્યા ?

નરેન્દ્રભ

આજે ખે કલાક થયાંતો હું કસરત કરું છું. મારે પણ કેં જોઈએ ખરું.

માધુભાઈ

Now ! Now ! Now ! I don't believe in hunger

અ-૨

strikes (જુઓ, સાંભળો. મને અપવાસમાં શ્રદ્ધા નથી. હસીને) મિત્રો ! શાંતિ ! શાંતિ હમણાં ખાવાનું તૈયાર કરું છું. દાજી, તારો દીકરો ક્યાં ગયો ?

દાજી

બાપજી, એ તો રચીસ્યોદરે ગયો છ. કાલ રયાંજરે આવશે.

માધુભાઈ

કેં નહીં. દોસ્તો ! આપણે રાંધી નાંખીશું. એમાં વાર કેટલી ?

મોટાભાઈ

Nothing of the kind ! (એવું કે પણ નહીં !) હું રાંધું નહીં. Doctor, listen. (ડાક્ટર, સાંભળો.) હું શું કામ બધું મુકીને આવ્યો છું ? અમર થવા. See ? (સમજ્યા ?) રધવારો થવા નહિ.

ગંગાદાસ

મેં પણ ખાઈ જાણ્યું છે, રાંધી જાણ્યું નથી.

મુરલીધર

રાંધવા કરતાં હું તો અપવાસ કરીશ.

માધુભાઈ

હું રાંધી નાંખત. પણ મને તો ચુલો ચેતાવતાં પણ નથી આવડતું.

છોટાભાઈ

મને તો એકલી ચઢા કરતાં આવડે છે. બીજું કેં નથી આવડતું.

માધુભાઈ

ગુલાબચંદભાઈને આવડે છે, નહીં ?

ગુલાબચંદ

આવડતું તો નથી, પણ પ્રયત્ન કરી જોઈ. પણ કાંઈ ચુલો પૂંકા તો. હું પૂંકવા જાઉં તો મારી આંખો બંધડે.

ગંગાદાસ

એનો અર્થ એ કે પાંચ દહાડાનો જીખમરો.

નરોત્તમ

Oh damn ! I can't live (હા ! જહાન્નમમાં જાય. આમ જીવાશે કેમ ?) ભગવાનદાસ તમને કંઈ આવડે છે ?

ભગવાનદાસ

હું તો લજ્જામાં કરી જાણું છું, બીજું કંઈ નહીં.

નરોત્તમ

Oh God (હે ભગવાન !)

માધુભાઈ

હરિને! મારમ છે શુરાને! Yes ! (હા !) હવે યાદ આનું. આપણી પાસે દુધ બહુ છે. તે પીને રહીએ તો ?

ગંગાદાસ

Not a bit ! (જરાપણ નહીં !) હું દુધ પીઉં તો મારું તો પેટ બગડી આવે.

નરોત્તમ

I will die (હું મરી જઈશિ)

દાજી

તે તો હદંતર કાટીજી.

મુરલીધર

Well ! હું દરખાસ્ત મુકું છું કે આપણે અપવાસ કરવો.

મોટાભાઈ

Nothing of the kind, see ? I refuse to starve. (એવું એવું કંઈ નહીં. સમજ્યા ? ભુખે મરવાની હું ના પાડું છું.) માંધીજી અનુયાયીપદમાં ભુખમરાને! હું સમાવેશ સ્વીકારતો નથી.

નરોત્તમ

ધણ શું કરવું ? હું તો ભુખે મરી ચાલ્યો.

(પેટ પરનો પટો ઠીક કરે છે.)

માધુભાઈ

Now! Now! Now! માધુ દીકરા ! આ મુશ્કેલી આવી. હાજી !
આજનો દહાડો બીજું કોઈ રાંધી આપે એવું મને નહીં ?

હાજી

(માધુ ખંજવાળીને) ભાઈ શાબ ! કોઈ નથી. હાં, મારી બોનની
છોડી મારાં ઢેબરાં બનાવવા આઈ છે. કે તો લેઈ આવું. ઝપઢેઈને રાંધી દેતો.

મોટાભાઈ

Three cheers for the dearest of all girls !
want her. (સૌ છોકરીઓમાં પ્રિયમાં પ્રિય એવી છોકરીનો જન્મ હો !
આપણને એનું જ ક.મ છે.)

માધુભાઈ

(માંભીર્યાં) ના હાજી ! અમારે સ્ત્રી નહીં જોઈએ, પુરૂષ જોઈએ.

મોટાભાઈ

ડાક્ટર ! સાંભળો. આ સ્ત્રી નથી, છોકરી છે. એને બોલાવો.

ગંગાશ્વસ

અરે સ્ત્રી કે છોકરી. ખાવાનું તો કરી આપશે. હું ખાઈશ નહીં તો મને
હુએ ચકકર આવશે.

માધુભાઈ

દેસતો ! આ માધુએ આટલાં વર્ષ ધુળમાં નથી નાંખ્યાં. દર્શનથી ચિત્ત
હરી લેશે. નારી પ્રત્યક્ષ રાક્ષસી.

મોટાભાઈ

(મોનોકલ ચઢાવી) Now doctor, listen ! Don't be a
fool, my boy ! I say don't be a fool. (ડાક્ટર, જરા સાંભળ
મૂર્ખ મા થાઓ. હું કહું છું. કે મૂર્ખા મા થાઓ.) હું કેવો છું ? આજે
દેશ મહીનથી અભયર્યા પહોં છું. I-I-remember-I. (હું-હું. વાહ
રાજો હું-) હવે તમે એમ માનો છો કે આટલા અભ્યાસ પછી એક
ગામડીએણે હું એક દહાડો જોઈશ—

માધુભાઈ

Now ! Now ! Now ! આ માધુની વાત સાંભળો. આજે જેમ તેમ કરી કાચું કોરું રાંધી કાઢીએ—

નરોત્તમ

(કેડે હાથ મુકીને) ડોક્ટર ! તમે શું ધારો છો ? અમે કેવા છીએ ?

ગંગાદાસ

અમે ચારિત્ર્યવાન છીએ. આજે મેં સેના જેવી મારી સ્ત્રીને જવા દીધી અને એક પટલણુ જોઈ અમે વ્રતભંગ કરીશું ?

નરોત્તમ

Pure and simple nonsense. (તદ્દન કેવળ અર્થ રહિત વાત.)

મોટાભાઈ

(મોનાકેશ ગોળગોળ ફેરવતાં) I say it is utter nonsense. see ? Unmitigated nonsense. Unadulterated nonsense. (હું કહું છું કે એ બિલકુલ અર્થહીન વાત છે. સમજ્યા ? જરા પણ અર્થ વિનાની—અર્થના ગંધ પણ વિનાની.)

માધુભાઈ

Now ! Now ! Nonsense (અર્થહીન વાત) નથી. સાચું કહું છું—

મુરલીધર

ડોક્ટર ! તમે અન્યાય કરો છો. એક જ્ઞાડામાં જો અમે સંયમ ચુકીશું તો પછી દુનીઆ છતરા નીકળીશું ત્યારે શું થશે ?

માધુભાઈ

પણ ત્યારે તો તમારું મન દબ થયું હશે.

મોટાભાઈ

Now doctor, listen ! (જરા સાંભળો ડોક્ટર !) તમે અમારી

બદનક્ષી કરો છો. see ? (સમજ્યા ?) જો હું આજે અહ્યયર્પ સેવવા નાલાયક હોઉં તો પાંચ વર્ષે પણ નાલાયકજ રહીશ—

ભગવાનદાસ

ડાક્ટરસાહેબ ! એનેજ બોલાવોને—

છાટુભાઈ

કેં વાંધો નથી.

માધુભાઈ

માધુ દીકરા ! શું કરીએ ?

ગુલાબચંદ

ડાક્ટરસાહેબ ! હરકત નથી.

માધુભાઈ

ઠીક જ, દાજી ! તારી ભાણેજને લઈ આવ.

મોટાભાઈ

That's right (આ બરાબર છે.)

નરોત્તમ

જલદી હા. ભુખ લાગી છે (ખુરસી પર બેસી ચોપડી વાંચવા માંડે છે. દાજી ખાંસી ખાતો જાય છે.)

માધુભાઈ

Now, my boys (ચાલો છોકરાઓ) હવે કસરત કરી નાંખો. આ માધુ હવે જરાક નાહીને આવે છે. કેમ પાંડિતજી ખરું કે ? આપણે મરણને ઇત્યું છે, કારણ કે આપણે સિધ્ધ અહ્યયારી છીએ.

મુરલીધર

એમ તો મને દરેક પળે ખાત્રી થતી જાય છે.

માધુભાઈ

મોટાભાઈ ! આજે તમે કેવા દેવદાસી લાગો છો ? હરિનો મારગ છે સૂરાતો નાદાં કાયરનું કામ જોને. (જાય છે. મુરલીધર લખવા માંડે છે.)

મોટાભાઈ

નરોત્તમ see ? (જોયું ?) આપણે ભાગ્યશાળી છીએ. (એક આંખ મીચે છે.)

નરોત્તમ

કેમ ?

મોટાભાઈ

(હસીને) કૈં નહીં, પણ અવારનવાર પતંગીઆં ઉડતાં દેખાય તો સારું.

નરોત્તમ

Don't be a fool ! (મૂર્ખા ન થાઓ) બ્રહ્મચર્યનું સેવન કરવાનાં આ લક્ષણ નથી.

મોટાભાઈ

(ખુરશી પરથી ઉઠીને ફરવા માંડે છે.) Alright ! (ઠીક !) તારી દ્રોયની હેલનનું ભજન કર્યા કર. I say, પંડિત તમે શું કરો છો ?

‘ મુરલીધર

હું ‘ સ્ત્રીઓ; અમરતમાં અંતરાય ’ એ નામનું પુસ્તક લખવાનો વિચાર કરું છું.

છોટાભાઈ

પંડિતજી ! એ તો મને પણ સુઝયું હતું.

ગંગાદાસ

(ઓટલા પર બેઠા બેઠામાં વગાડે છે.) મોટાભાઈ ! પેલું ગાયન આવડે છે કે ?

મોટાભાઈ

કયું ?

ગંગાદાસ

‘ રસીલો રસીલી ચાંદનીના સમે સારી

તજ સખળી ઉપાધિ રયા ઉપવનમાં—’

નુરલીધર

‘ગુપત્યુપ વાતો કરે નેનનાં ઇસારા કરે—’

ભગવાનદાસ

ગંગાદાસ ! આ તમારું અહ્મચર્ય કે ?

ગંગાદાસ

અહ્મચર્યને અને ડાહ્યાભાષના ગાયનને શો સંબંધ છે ?

મોટાભાઈ

(એકદમ ખુરશીના હાથ પર હાથ ઠોકી બારણા તરફ જાય છે.

I say—(અરે હું કહું—)

(અધા બારણા તરફ જુએ છે. દાજી અને પેમલી આવે છે. પેમલી જાડી ને કાળી સત્તર અરાઢ વર્ષની છોકરી છે. તેનું મોઢું જરાક આકર્ષક છે ને તેની આંખો ચંચલ છે. તે હસતી ને શરમાતી આવે છે.)

દાજી

પેમલી ! જો આ પેલી ઓપડીમાં ચુલો છે ને ત્યોકણે પાણીની ટાંચી છે. રોંધવાનો બધો શોમન ચુલ્લા પારથે પડ્યો છે. જા દીકરા ! ઝટ દધને રોંધી નોંખ્ય. આ શેઠશાખોને ભુખ લાગી છે. હોં કે ! ઝલદી કરજે.

પેમલી

મોમા ! ફકર ન કરશો. રોંધી ટપ નાંહુ છં.

મોટાભાઈ

દાજી પટેલ ! કેં ઉતાવળ નથી. (પેમલી સામું જોષ નીચું નમી હસે છે. અને હસીને શરમાઈ ચાલી જાય છે.)

ગુલાબચંદ

(રેંડીઓ કાંતવાનું મુકીને) દાજી ! તું હવે જમને સુઝ જા. હું આ છોકરીને બધું બતાવું છું.

દાજી

હા, બાપજી ! જમને હુઝ રહુ તો સારું. મારું તો દીવ ધીકે જ.

મોટાભાઈ

જા, જા, અમે છીએ ને. જરા શીકર નહીં કરતો. (પેમલી રસોડામાં જાય છે ને પાછળ ગુલાબચંદ ને મોટાભાઈ જાય છે)

ગંગાદાસ

આ છોકરીનું નામ શું કહ્યું ?

ભગવાનદાસ

મને શી ખબર ?

ગંગાદાસ

પંડિતજી ! આ તરફનાં ઘેરાં જખરાં બહુ લાજે છે.

મુરલીધર

(વિચારમાંથી જાગતાં) મને પણ હમણાં એજ વિચાર આવ્યો.

ભગવાનદાસ

તમે બંને એવાજ વિચાર કર્યા કરો છો (પેમલી પાણીનું બેડું લઈ ત્યાંથી બીજી તરફ જાય છે. બધા તેની સામું જુએ છે.)

ગંગાદાસ

(એની પાસેથી પેમલી જાય છે ત્યારે) બાઈ ! તારું નામ શું ?

પેમલી

(હસીને) મારું નામ પેમલી, ભાઈશાજી ! (વાંકું જોઈને) ભાઈશાજી ! તમારે એ ગોમ રેવું ?

ગંગાદાસ

(હસીને) મુંબાઈ. તું મુંબાઈ કોઈ દિવસ ગઈ છે કે ?

પેમલી

(લટકો કરીને) ના, બા, પણ મારી મશીઆઈ બોનનો હાથરો તો ચાકરી કરે છે. તેનું નામ રઘો. તમે ઓળખો છ ?

ગંગાદાસ

(નીસાસો નાંખી) ના. (પેમલી ચાલી જાય છે.)

ગંગાદાસ

પંડિત ! શરમ છે આપણને !

મુરલીધર

કેમ ભાઈ ?

ગંગાદાસ

આ આપણે બધા જાડા પાડા જેવા બેઠા છીએ ને પેલી બીચારી
છોકરી પાસે 'અધુ' કામ કરાવીએ છીએ.

નરોત્તમ

(ચોપડીમાંથી મોઢું કાઢીને) જમને એનું એકું કેમ ભરી આપતા નથી ?

ગંગાદાસ

(કચવાઇને) કેવા કેળવાએલા ભેગા થયા છે ? હમણાં કોઈ મડમ
જતી હોત તો ઝપ દઇને વનિતાવાત્સલ્ય બતાવવા દોડત. આ તો આપણા
સ્વદેશની. ધરડી મુરઘી દાલ બરોબર. (ભગવાનદાસ ઉઠીને પાણીના હોજી
તરફ જાય છે.)

નરોત્તમ

ભગવાનદાસ ! ક્યાં ચલાવ્યું ?

ભગવાનદાસ

(ગુસ્સે થઇને) મારી નજરમાં આવશે ત્યાં જઇશ.

મોટાભાઈ

(ઝપાટાબંધ આવીને) ગંગાદાસ ! પેલો ઢોંગી જોયો કે ? ગુલાબચંદ-
ભાઈ કહેતા હતા કે 'સુલો પુકું' તો આંખો બગડે છે.' ને હમણાં તો
ધમણની માફક સુલો પુકવા મંડ્યો છે.

છોટુભાઈ

(લખવાનું મુકી દઇ) લાવ ત્યારે હું પણ શાક મોળી નાંખું. ખાવાનું
જે વડેલું થયું તે ખરું. (તે ઉડે છે, પેમણી એકું લઇને આવે છે. તેના
હાથમાં વ્રડા છે. સાથે ભગવાનદાસ આવે છે. બધા ઉંચું જુએ છે.)

ભગવાનદાસ

(પેમલીને) લાવ, હું આ ઘડો લઈ લઉં.

પેમલી

(હસીને) બેહો બેહો શેઠ ! તમે શું ઘડો લેતા'તા ?

ભગવાનદાસ

(હસીને) લાવ, લાવ. (પોતે ઘડો લઈ લે છે.)

ગંગાદાસ

પંડીત ! આજે ભુગવાનદાસને કામ કરવાનું શરૂ થયું લાગે છે.

ભગવાનદાસ

ગંગાદાસ ! You mind your own business. (તમે તમારું કામ સંભાળો.)

મોટાભાઈ

(પેમલી પગથીઉં ચઢવા જાય છે તેને) જોજો. See ! આ પગથીઉં સમાલજો.

પેમલી

અહં શેઠ ! આ પગથીઆનો તે મને હીસાખ છે ! હું તો બે બેડાં લઈને કુબેર ભંડારીએ ઓંખ ખેંચતાં ચઢી જઉં છું.

(આગળ પેમલી ને પાછળ ભગવાનદાસ રસોડામાં જાય છે.)

ગંગાદાસ

મોટાભાઈ ! છોકરી ચબરાક છે. તમને કેવો ઘખખો પહેરાવ્યો ?

નરૈત્તમ

Now surely ! (ખરેખર) આ ગામડીઅણુ શીવાય બીજું કેં તમને સુઝે છે ?

મોટાભાઈ

Now Mister, listen ! (જુઓ મીસ્ટર, સાંભળો !) તું તારી હેઝન ઓફ ટ્રોપનો વિચાર કર. અમે ગ્રીકના અબ્યાસી નથી. અમારી તને શી પંચાત ?

મુરલીધર

મોટાભાઈ ! આજણા દેશની શી દુર્દશા ! સ્ત્રીઓનું સ્ત્રીત્વ કેળવણી વિના રુંધાઈ મરે છે.

ગંગાદાસ

Many a flower is born to blush unseen, And waste its fragrance on the desert air. (ગાય છે.)

અદીદાં કરમાવાને, વિપિને કુસુમ્મે ઉગે;
સૌરભે વણમાણી સૌ, વેડકાઈ જતી વને.

નરોત્તમ

(ચોપડીમાંથી મોઢું કાઢી) મૂખાંઓ ! તમે આ અહ્યર્ચ્યાશ્રમનું વાતાવરણ બ્રાહ્મણ બેઠા છો.

મુરલીધર

Surely (ખરેખર) નરોત્તમ ! તું ડોકટરથી પણ વધારે વહેમીલો થઈ ગયો છે. આપણે જગતને નવે મંત્ર શીખવવા બહાર પડીશું, ત્યારે સ્ત્રીઓનો ઉદ્ધાર કર્યા વિના છુટકો છે ?

મોટાભાઈ

Look at that woman (એ સ્ત્રી તરફ જો), ગંગાદાસ ! એના હાથ તો જો. શા ધાટીકા છે !

ગંગાદાસ

મોટાભાઈ ! તમારી વૃત્તિઓ બધી સ્થૂલ છે.
(પેમલી એક તપેલી લઈને આવે છે અને થોડે દૂર જઈને માંજવા બેસે છે.)

નરોત્તમ

(ધુસ્કીને) અરે. રાંધતી નથી ?

પેમલી

(હસીને) નોંના શેઠ ! પેલા કાકા શેઠને છોટાભાઈ શેઠ રાંધેજી. મને કે' તપેલી ઉટ્ટી આવ.

ગંગાદાસ

(ખુરસી પાસે ખસેડી) પેમલી ! તને ગરબા ગાતાં આવડે છે ?

(નરેત્તમ ડોળા કાઢે છે.)

મોટાભાઈ

Now listen ! (આ બુઝો ?) આ સૂક્ષ્મ વૃત્તિનું પ્રદર્શન કે ?

ગંગાદાસ

હું તો માત્ર એની કેળવણીની વાત કરું છું. જ્યાં જાઓ ત્યાં કેન્નતિ
મેરો-એ મારા જીવનનું ધ્યેય છે.

પેમલી

(મોટાભાઈને) શેઠ ! તમારું નામ શું ?

મોટાભાઈ

(હસીને) મોટા—

પેમલી

(મોટાભાઈને) મોટા શેઠ ! આ તમેરો ચંજહોં આવોં વ્યમ છે ?
અમારો જામના માહતર એ દોંડી રાંખે-કોનની પાછળ. ને તમે તો જામનો
જામ રાખોછ.

મોટાભાઈ

(હસીને, ઉડીને આવેછે.) એમાં હુન્નર છે.

પેમલી

(થરમાઈને) અબ્યાં ? ચંજહોં આવાં તે વ્યમ રે'તાં શે !

મોટાભાઈ

જો ! તને રાખતાં શીખવું ? (ગળામાંથી ચસ્માની દોરી ઉતારે છે.)

નરેત્તમ

મોટાભાઈ ! You are a drivelling idiot (તમે નિર્બળ
મનસ્થ મૂર્ખ છો.) એ શું કરો છો ?

મોટાભાઈ

વરોત્તમ ! હું મારી નજરમાં આવે તે કરીશ. Listen ! (સાંભળ)
મેં ત્રીટીચ સક્ષતતત અમે સત્યાગ્રહ કર્યો તે શું હું તારાથી ડરવાનો છું ?

નરોત્તમ

(ગુસ્સામાં) ડેમ ! (ખુરસી જોરથી વાંકી મુકી બેસે છે.)

ગંગાદાસ

(સાત્વિક પુણ્ય પ્રકાપ અનુભવતાં) મોટાભાઈ ! તમારે શરમાવું જોઈએ. ખીચારી ગ્રામ્ય કન્યાને ચસ્માનો શોખ શો લગાડો છો ?

પેમલી

મોટાશેઠ ! ભાઈશાખ ! ટોંકીએથી લોટો લઈ આવ્યો છો ? મારે હાથ ધોવા છે. ?

મોટાભાઈ

Certainly (જરૂર.) (તાપમાં ચાલી જાય છે.)

ગંગાદાસ

પેમલી ! તને જરૂરો ગાતાં આવડે છે ?

પેમલી

ભાઈશાખ ! બહુ જરૂરો તો ને આવડે પણ રાહડો આવડે છે. નોરોતર આવે ને તારે રાહડા ગાઈએ.

ગંગાદાસ

તું પરણેલી છે કે કુંવારી ?

પેમલી

(શરમાઈને) બહુ એવું શું પુછો છો ? (નીચું જોઈને) મારો વિવાહ વીરશદમાં મોહનજીની ખડકીમાં પેલા મરઘાભાઈને તો થયો છે. એ તો મોટા મુછી છે.

ગંગાદાસ

તને ‘ જરૂરે રમવા તે ગોરી, નીસર્યાં રે લોલ નો રાસડો આવડે છે !

પેમલી

ભાઈશાખ ! અમારાં ગોમમાં એવું ને. મને તો ‘ મોં પાવા તે મઢથી ઉતર્યો મોં કાળી રે ’ આવડે છે.

નરોત્તમ

પંડિત ! આનું માથું ચસકવા માડ્યું છે. (પાસેના ઝાડપરથી ફૂલ લઈ તોડીને સુંઘે છે.)

મુરલીધર

મને પણ એમ લાગે છે. મારે વચ્ચે પડવું પડ્યું. (ઉઠે છે.) ગંગાદાસ ! હું ધારું છું કે આપણે આપણી ભાવના ભુલવી ન જોઈએ.

ગંગાદાસ

હું કેામ દિવસ ભાવના ભુલતો નથી.

મુરલીધર

ગંગાદાસભાઈ ! ગરબાની બહુ વાત ન કરો. નહીં તો સુતેલા સંસ્કારો જાગશે.

ગંગાદાસ

મારી જરા શીકર ન કરશો. મારી ભાવના અડગ છે. આજે આ તબાહી છે ત્યારે માત્ર આ છોકરીના સંસ્કાર સુધારવા મથું છું.

મુરલીધર

જાઓ તમે નાહી લો. જમવાનો વખત થશે.

ગંગાદાસ

જાઉં છું (કટીબાંધ મોં કરી જાય છે.)

મુરલીધર

પેમલી ! તને લણતાં આવડે છે ?

પેમલી

(હાથનો લટકો કરી) ના બા ! મારી બાએ ના પાડી છે. ભઈશ્યાય ! ભણે તે તો રાંડે, ખબર છે ?

મુરલીધર

જા, જા. એતો તમારા ગામડાના વહેમ છે. જો, અમારા મુંબઈમાં તે બધાં ઘેરાં ભણે છે.

પેમલી

તારે શેઠ ! મમ્મમ્માં બાયડીઓ ચળંહે! પેરે છ ? મારા ગામનો મેંતો કે'તો તો.

મુરલીધર

અરે ! જોટલી જોષએ તેટલી. મારી બેરી ચક્ષમાં પહેરે છે.

પેમલી

શું કોઈ લક્ષણ ? ચળંહે પેરે છે ! ને ખાહ્યાંએ પેરે છ ?

મુરલીધર

હા, કેમ તારે પહેરવાં છે ?

પેમલી

અમારો મેતાણ કેતોતો કે મમ્મમ્મની બાયડીઓ તો ઉંચોં ઉંચોં ખાહ્યાં પેરે.

મુરલીધર

હા. તારે મુંબાઈ આવવું છે ?

પેમલી

પણ કદશાય ! અમે તો ગામડાનાં માણુહ. અમને કુણુ હૈં જાય ?

મુરલીધર

અરે હું લક્ષ જક્ષ. (મોટાભાઈ લોટા ભરીને આવે છે)—

મોટાભાઈ

પંડિત ! What are you doing here? તમે અહીં શું કરો છો ?

નરોત્તમ

(બબડે છે.) કેમ !

મોટાભાઈ

પંડિત ! Listen ! (સાંભળ !) હું મીસીસ પંડિતને ઓળખું છું. I owe her a duty. (મારે એના તરફનું મારું કર્તવ્ય અદા કરવાનું છે.) હું આમ ગરબડ કરે તે નહીં સાંખું. See ! (સમજ્યો !) બીજી સ્ત્રી સાથે હું તને છુટ નહીં લેવા દઉં.

મુરલીધર

(ગુસ્સામાં) What do you mean ? (તમે કહેવા શું માંગો છો ?)

મોટાભાઈ

What did you say just now ? see ? I heard. I myself heard it. You invited her to Bombay. This is mean, caddish. I call it unfair to poor Mrs. Pandit. (તેં હમણાંજ શું કહ્યું ? સમજ્યો ? મેં તે સાંભળ્યું. મેં મારી જાતે તે સાંભળ્યું. તેં એને મુંબઈ આવવાનું નિમંત્રણ આપ્યું. આ નીચતાભર્યું છે; અસંસ્કારી છે. તમે બીચારાં મીસીસ પાંડિત તરફ અધર્મિન રીતે વર્તો છો.)

મુરલીધર

Will you shut up ? તમે મુંગા રહેજો ?

પેમલી.

ભાઈશાખ ! જલ્દી મારું રડ્યું ગોટપીટ શું બોલો છો ? અમારી ગામડાંઆ રીતે બોલો તો મને પણ એક બે અક્ષર સમજાય.

(મુરલીધર ગુસ્સામાં ચાલી જાય છે.)

મોટાભાઈ

(હસીને) તારે સમજવા જેવી વાત નથી. લે આ પાણી, હાથ ધો.

પેમલી

મોટા શેક ? જરા હાથ પર પોણી તો રેડો.

મોટાભાઈ

Certainly ! Certainly ! (જરૂર ! જરૂર !)

પેમલી

ભાઈશાખ ! એ શદ્ધતી એટલે શું ?

મોટાભાઈ

ખચીતજ, ખચીતજ. (પાણી રેડે છે. તે ઘણું પડે છે.)

પેમલી

અરે શામ ! આ શ્યુ ક્યુ ? બધે છોટાજ છોટા. આ તમારા લેંધા પર પોણીજ પોણી.

મોટાભાઈ

હરકત નહીં, હરકત નહીં. લે ચરમા પહેરવાં છે ?

પેમલી

ના, ભઈશામ ! કોઈ જીવે. ના બા-હું તો ચપ્પાંહોં નહી પહેરું-મારો મોમો જીવે તો મારી નાંછે.

મોટાભાઈ

અરે તારો મોમો ગયો જહાનમાં ! લે.

(ચરમાની દોરી પેમલીના ગળામાં નાંખે છે.)

પેમલી

(હસતી જાય છે અને લાડ કરે છે.) ના, ના, ભઈશામ ! આ શુ કરો છો ?

મોટાભાઈ

અરે પહેર પહેર ! મારા સમ !

નરોત્તમ

(ખુરસી પરથી ઉડીને બે ફક્તંગ મારી મોટાભાઈને ગુસ્સામાં બોલી-એથી પકડે છે,) you fellow ! અહીંયાં પણ તમરી ત્રિદા ચલાવવા માંડી કે ? શરમ નથી લાગતી ? અહીંયાં શું કામ આવ્યા છો ? આ કલિયુગનું કામ કરવા ! (મોટાભાઈ ભીમસેન સમા નરોત્તમના સ્નાયુઓ તરફ નિરાધારીથી જોયાં કરે છે) પેમલી ! આપી દે એનાં ચક્ષુ. તુ કામ કર ! આવી છે કે વાતો કરવા ? જા, રાંધ !

મોટાભાઈ

Now, what do you mean ? (એટલે તું શું કહેવા માગે છે ?)

નરોત્તમ

I mean what I say. I won't have this. (હું જે કહું છું તેજ કહેવા માંત્રું છું. આ હું નહીં ચાલવા દઉં.) નહીં ચાલે, ચાલ આપી દે. (પેમલી અશ્મા આપી દે છે.) Now (હવે) મીસ્તર મોટાભાઈ ! જાઓ અહીંથી. નાહીયો ને જમવા તૈયાર થાઓ. ને પેમલી ! તું જ ને રાંધી નાંખ.

મોટાભાઈ

(નરોત્તમના ઉગ્ર મુખ તરફ બીકથી જોતાં) Alright. I will see (ભલે હું પણ જોઈશ.). (જાય છે).

પેમલી

(જરાક હસીને) નાના શેઠ ! ભઈશાખ એમ મીજશ ચ્યમ કરો છો ? તમે મોટા મનખ રોજ ચખ્ખાં પહેરો. અમે ગરીબ મનખ તો કાઢી જોઈએ પણ નહીં.

નરોત્તમ

(નરમ પડી) પણ મોટાભાઈ માણસ જરા વિચિત્ર છે.

પેમલી

નાના શેઠ ! એવું હું કરો ? તમે એશી એશીને વાંચ વાંચ કરો છો. એ બીચારા મને મમ પાડે તેમાં તમારું હું ગયું ભઈશાખ ? હાથું ના કા તો અંખા માના હમ.

નરોત્તમ

(વધારે નરમ પડીને) તું એ ન સમજે.

પેમલી

તારે નાના શેઠ ! આ તમે આખો દી ને રાત વાંચો. તેઓંખો ની કુખે ?

નરોત્તમ

(જરાક હસીને) ના, મને તો વાંચવાની ટેવ પડી ગઈ છે.

પેમલી

તેમાં ! તમે મેતાજી કરતાંએ બહુ દુશીઆર દેખાવ છો.

નરોત્તમ

(વધારે હસીને) જા. હવે રાંધી નાખ. મને ભુખ લાગી છે.

પેમલી

હાય હાય બાઈશાખ ! તારે કેતા વ્યમ નથી ? એ ભુખે પેટે તે મુઝા
મીઝાશ હાથમાં રેજ નૈ. આ અમણે ઝપ દધને રાંધી નોખું છ.

નરોત્તમ

કેં નહીં. મોંડું થશે તો ચાલશે.

પેમલી

(શરમાઈને) અરે કેં વાત છે ? મારા નાના શેઠને ભુખ લાગીને.
પણ શેઠ ! તમારા હાથમાં પેલાં પુલાં છે તે મને આપો ને.

નરોત્તમ

જોઈએ છે ? ખુશીથી. પણ તું શું કરશે ?

પેમલી

ભઈશાખ ! બહાર માધેવજીનું દેવું છે ને ત્યાં હું ચઢાઈ આઈશ.

નરોત્તમ

એવી મૂખાંઈ શા માટે કરે છે ?

પેમલી

તારે પુલાંને શું કરીએ ?

નરોત્તમ

જે, આ પુલો છે તેમાં દોરો પરાવળે.

પેમલી

માલા, માલા. તે તો મને આવડે છે. હરમાનને ચઢાવવા.

નરોત્તમ

On this wretched religious mentality ! (અરે કુદ
ધર્મિક મનોદશા !) ના, ના, એક નાની મળા કર ને તારા અંજોડાની
આજપાસ વીંટી મુક.

પેમલી

(હસી હસીને) હા, હા, સમજ. એમ કોને-વેણી કર. લાઓ. મારા નાંના સૈદ દૃઢ છે. (આંખો નચાવે છે.)

નરોત્તમ

(ખડખડ હસીને) એમ કે ?

ગુલાબચંદ

(ઓટલા પર આવીને) નરોત્તમ ! ક્યારના એ શું કરો છો ? પેમલી ચાલ ! મેં તો રાંધીએ નાંખ્યું.

પેમલી

લો નીરાંત થઈ. લઈશાએ બધાં જમી લો. હું વાહણ માંજ નાંખેશ.

ગુલાબચંદ

પેમલી ! ચાલ.

પેમલી

આવી. (જાય છે.)

[પડદો પડે છે.]

અંક ત્રીજો

[સમય : પાંચ દહાડા પછીની સાંજ. સ્થળ : તેજ.
મોટાભાઈ અને મુરલીધર વાત કરતા દેખાય છે.]

મોટાભાઈ

પંડિત ! Now listen. I am your friend. See? (નો સાંભળ. હું તારો મિત્ર છું. સમજ્યો? હું તારો મિત્ર નથી પણ તારા કુટુંબનો છું. You see? (તું સમજ્યો?) મીસીસ પંડિત મારી મિત્ર છે. See? (સમજ્યો?) મને માન છે તેને માટે, તારે માટે, તમારા પ્રણય માટે.

મુરલીધર

પણ આ બધું કહેવાની કે' જરૂર નથી દેખાતી.

મોટાભાઈ

નથી કેમ દેખાતી? Listen. (સાંભળ). દેખાય છે. સ્પષ્ટ દેખાય છે. તારી પત્નીલલિત ચળવા બેઠી છે.

મુરલીધર

એ તો ક્યારની ચળી ગઈ છે. હું અભિયાચારી થયો છું.

મોટાભાઈ

My dear fellow, listen, (મારા પ્રિય મિત્ર, સાંભળ.) હું કદી મૂર્ખ બન્યો નથી, બનવાનો નથી, કોઈને બનવા દેવાનો નથી. તું મૂર્ખ બને છે. સમજ્યો ? See ? તું પેટી પેમટી પાછળ માંડે બન્યો છે.

મુરલીધર

What nonsense ! (કેવી અર્થ વગરની વાત ?)

મોટાભાઈ

Sense (અર્થવાણી) છે. Listen, (સાંભળ). કાલે એકલો એકલો એને બણાવવા કેમ બેઠો હતો ? Bad habit, See ? (ખરાબ ટેવ. સમજ્યો ?) મને દુનીયાનો અનુભવ છે. મરદ પારકી સ્ત્રીને બણાવવા માંડે કે મહોકાણુના સમાચાર શરૂ થાય. કેટલા દાખલા બતાવું ? ધરમાં મોટી છોકરીને માસ્તર બણાવવા માંડે કે ગોટાળાના ગણપતિ બેસે.

મુરલીધર

મોટાભાઈ ! તું તો મૂર્ખનો શિષ્યો મણિ છે.

મોટાભાઈ

Listen. See ! (સાંભળ, સમજ !) એ પારકી છોકરી બણાવવાની વૃત્તિજ લયંકર છે. બણાવવાનું મન થાય કે તારા જેવા સંસારી માણસે ભાગવું.

મુરલીધર

ત્યારે કોઈ કન્યાશાળામાં મરદ માસ્તરજી ન રાખવો ?

મોટાભાઈ

Now my dear boy, listen (મારા પ્રિય મિત્ર, સાંભળ.) એક અનુભવી માણસનું માન. તારા હૃદયને પુછ. See ! Ask your heart. your heart-(સમજ્યો ? તારા હૃદયને --પુછ તારા હૃદયને) મીસીસ પંડિતની છત્રી ઉપડી ગઈ છે. Yes. (હા.) તું ના કહેશે તોએ

નહીં માનું. ત્યાં અહ્યયર્થનો યુતો ફર્યો. તેના પર પેમલીની છબી ચોંટી.
You see? (તું સમજ્યો ?)

મુરલીધર

તારે મને દૂર કરવો છે. I know your game. (તારી રમત હું સમજી ગયો છું.)

મોટાભાઈ

Nothing of the kind. (એવું જરા પણ નથી.) હું તો અહ્યયારી છું. બધી સ્ત્રીઓ, મા, બહેન, દીકરી બધી—

મુરલીધર

(કચવાઈને) મને ખબર છે. તમને તો બધાં સમાન છે મોટાભાઈ ! તમારી વાત ખોટી છે. પણ હું હમણાં ધ્યાન કરવા બેસું છું. જો તમારી વાત ખરી હશે તો હું ધ્યાન કર્યા જ કરીશ. હું અહ્યયારી છું ને રહેવાનો. (જવા માંડે છે.)

મોટાભાઈ

See, boy ? (સમજ્યો છોકરા ?) તારું અહ્યયર્થ ધાસ્તીમાં આવી પડ્યું છે. જા ધ્યાન કરવા બેસ. તને કશોયે થશે. (વળાવી આવે છે. ડાકટર ને નરોત્તમ ને ગંગાદાસને આવતા જોઈ) કેમ !

માધુભાઈ

નરોત્તમ ! આ માં તમે એકલા બુદ્ધિશાળી છો. હું આજે ત્રણ દહાડા થયાં આ બધાનો " જોઉં " છું. આ છોકરીને વધારે રાખવી કામની નથી.

નરોત્તમ

ડાકટર ! મારે તમને સ્પષ્ટ કહેવું જોઈએ કે તમે નકામા ગમરાઓ છો.

માધુભાઈ

Now! Now! દોરો ! "હરિનો મારગ છે શરૂનો, નહીં કાયરનું કામ જોતે." અત્યારે તમે બધા કાયર થઈ ગયા છો. તમારું શૌર્ય શિથિલ થયું છે. એક છોકરીને ત્રણ દહાડા જોઈ જોઈને તમે બહુ ભટ્ટ બની ગયા છો .

નરોત્તમ

ડાક્ટર ! મારી વાત નહીં કરો. I know my business. (હું મારું કર્તવ્ય સમજું છું.)

માધુભાઈ

Of Course ! (અલબત્ત !) તમારી વાત તો જુદી છે. પણ ગંગાદાસ ! તમે આજે બે દહાડા થયાં નાટકોનાં ગાયન ગાઓ છો. કાલે પેમલી પાણી ભરતી હતી ત્યારે તમે ‘ ચતુર ચતુરા પેલી ચાંદની જે ’ ગાતા હતા.

નરોત્તમ

અરે આજે સવારે ‘ આવો કુમકુમને પગલે ’ બોલતા હતા.

ગંગાદાસ

ડાક્ટર ! એટલે શું એક ગાયન પણ ન ગાવું ?

માધુભાઈ

પણ ભાઈ ! આખો દહાડો તે આવાં ગાયન ગવાય ?

નરોત્તમ

અરે ગંગાદાસ ! ગાયનમાં સુંગાર શીવાય બીજો રસ છે કે નહીં ?

ગંગાદાસ

સાહિત્યમાં એ રસ પ્રધાન છે.

નરોત્તમ

પણ મીસ્તર ! એ રસ પીતાં પેટ ફાટી જશે.

ગંગાદાસ

વારુ, ડાક્ટર ! હવે થોડાં ગાઈશું. જે કે ખરું પુછો તો નાદ બ્રહ્મ વિના બ્રહ્મચર્ય શક્ય નથી.

નરોત્તમ

ગંગાદાસ ! બ્રહ્મચર્યને વળગી રહો. નાદ બ્રહ્મનું થયું રહેશે.

ગંગાદાસ

(કંટાળીને) Alright ! (ડીક !) થયું હવે ! (ચાલી જાય છે.)

માધુભાઈ

Now my dear (મારા પ્રિય) નરોત્તમ ! એક વાત કહું. મને લાગે છે કે આ છોકરીને મોકલી આપવી પડશે. દાઝ પટેલ પણ એકદમ માંદો થઈ ગયો, ને એના છોકરાનો પણ પત્તો નથી.

નરોત્તમ

ડાક્ટર ! તમે માનો છો એમ નથી. આ પણ આપણા કાર્યક્રમમાં એક જરૂરી વસ્તુ છે.

માધુભાઈ

Now ! Now ! આ ખીયારી પટલણ પર પ્યાર કરવો એ તે અહ્યર્થનો ક્રમ હોય ? Oh God ! (અરે પ્રભુ !) આ માધુના કાર્યક્રમનું શું થશે ?

નરોત્તમ

આત્મવિગ્રહ વિના કદી સિદ્ધિ મેળવાય છે ? આવી એક ત્યાગ્ય વસ્તુના આકર્ષણને જીતવું એ પહેલું પગથીઉં, એક અગત્યનું પગથીઉં ન કહેવાય ?

માધુભાઈ

એવું અગત્યનું પગલું લાગે છે કે જે ન ચુક્યો તે નસીબદાર. જે કોઈ ચૂક્યો તો ગરબડ લુસ કરતો કે નીચે પડશે. મારા તો ખંડ અને અભ્યાસગૃહ એવાં સ્વચ્છ કરી જાય છે. પણ નરકે રહેવું સારું, સ્વર્ગે નારીનાં દર્શન ખોટાં આ માધુને કેં કરવું પડશે ને તારે તેમાં મદદ કરવી પડશે.

નરોત્તમ

તે વિશે ખેરીકર રહો. જરૂર હું મારાથી ખતનું કરીશ. તમારું જ વાક્ય છે: 'હરિનો મારગ છે શ્રાવનો'.

માધુભાઈ

ખરી વાત છે—'નહીં કાયરનું કામ જોતે' હીંમત રાખ, માધુ દીકરા ! 'નહીં કાયરનું કામ જોતે' આ માધુને હવે અભ્યાસનો વખત થયો છે. 'નહીં કાયરનું કામ જોતે' (ગાતા ગાતા જાય છે.)

નરોત્તમ

મને તો આ બધા કરતાં ખીચારી પેમલીની દયા આવે છે. (વિચાર કરતો જાય છે. ભગવાનદાસ ને ગુલાબચંદ આવે છે. બંને જરા ગરમ છે.)

ભગવાનદાસ

(બવાં ચઢાવી) ગુલાબચંદભાઈ, સીધી સાફ વાત કહી દઉં? તમને ખીલકુલ રાંધતાં આવડતું નથી. આજે તમારે બહાર ખેસીને ચોખ્ખા વીણવા પડશે.

ગુલાબચંદ

ભગવાનદાસ ! તમને આ શોખ ક્યારથી લાગ્યો ? કાલે તો કહેતા હતા કે ભજ્યા શીવાય ખીજું કેં આવડતું નથી. અને હવે તો પાકશાખવિશારદ બની ગયા !

ભગવાનદાસ

રાતે કોણે રાંધ્યું ? ને રાતે મારું બનાવેલું શાક જુઓ, ને સવારનું તમારું જુઓ - ફીકકું ફસ. હું સાચું કહું છું, તમે ચોખ્ખા વીણો.

ગુલાબચંદ

ઠીક, હું ચુલા પાસે ખેસીને વીણીશ. (જવા જાય છે.)

ભગવાનદાસ

(તેનો હાથ ઝાલીને ડોળા કાઢીને) હું કહું છું તે બરોબર છે. પેમલી પેલા ચોખ્ખા લાવ.

પેમલી

(અંદરથી ચોખ્ખાની થાળી લાવી) ભગવાન શેઠ ! આ રયા ચોખ્ખા ! વેણી નાંખો છે કે હું નાખું ?

ભગવાનદાસ

અરે તું શું વીણે ? અમે નથી ? ને તને કામ ક્યાં આવ્યું છે ? લો ગુલાબચંદભાઈ ! આ ચોખ્ખા લઈ જાઓ તમારી ઓરડીમાં.

ગુલાબચંદ

હું તો રસોડામાં ખેસીને જ ચોખ્ખા વીણીશ.

ભગવાનદાસ

ચોખ્ખી ના ! રસોડામાં હું બેસીને રાંધું છું.

ગુલાબચંદ

હું બેસીશ તો તમારી રાંધણ કળા કયણ જશે ?

ભગવાનદાસ

ગમે તે થશે. હું તમને રસોડામાં નહીં આવવા દઉં; થયું ?

ગુલાબચંદ

હું આવીને બેસીશ.

ભગવાનદાસ

જોઈ છું કેમ આવો છો તે. યાત્ર; પેમલી ! અધરણુનું પાણી આપ.

પેમલી

ગુલાબચંદ કાકા ! એમ બધું શું મોઢું કરોછ ? ભગવાનશેઠ હાથું કે છેસ્તો. તમે તમારી ઓપડીમાં જાઓને. તમારી આંખો ધુમાડેથી બગડશે. હમન્યા ? હું અમણાં ચોખ્ખા લેવા આવું છું.

ગુલાબચંદ

એમ ? (હસીને) ઠીક. વહેલી આવજો. હું વીણી મુકું છું. (થાળી લઈને ચાલી નીચે છે.)

ભગવાનદાસ

પેમલી ! તું જાણી છે હોં.

પેમલી

ભ્રષ્ટશાપ ! લઠી શું મરોછ ? (હસીને) લો હવે ભગવાનશેઠ ! તમે રાંધોછ કે હું રાંધવા માંડું ?

ભગવાનદાસ

અરે તું શું કરવા શીકર કરે છે ? મેં હમણાં રાંધી નાંખ્યું. કેમ કાલે કેવું થયું હતું ?

પેમલી

ભગવાનશેઠ ! મારા તો મેંમેં હવાદજ રધ જ્યે. ચાલો હું આવી. પેલા નોના શેઠની ખુરશી મેલતી આવું. આવશે તો વાંચશે કાં ?

ભગવાનદાસ

ચાલની ! એને ખુરસી મુકવાના હાથ નથી બળ્યા ? શાક ક્યાંનું છે ?

પેમલી

પેલા છોટુભાઈશેઠ મોળવા લઈ જ્યા છ. તમે જવ. હું લઈ આવું. (ભગવાનદાસ જાય છે. પેમલી ખુરસી ખંખેરીને ગોઠવે છે ને ટેબલ છેડા વડે સાંકે કરે છે. છોટુભાઈ એક હાથમાં મુળા ને બીજા હાથમાં છરી લઈ રસોડા તરફ જતા આવે છે.) છોટુભાઈ શેઠ ! શાક મોળી લાયા કે લઈશાય ?

છોટુભાઈ

હું રસોડામાં મોળવાજ જતો હતો.

પેમલી

અરે રસોડામાં તો ઓંખમાં ધુણી ગોટાય છે. લઈશાય ! અંધઓંજ બેસોને હું ખુરશી મેલી આવું. (ખુરસી મુકી આપે છે. તેના પર બેસી છોટુભાઈ મુળા છીણવા બેસે છે. પેમલી ઝાડુ લાવી ધીમે ધીમે વાળતી જાય છે.) શેઠ ! આવડા મોટા થ્યાને લઈશાય પરણ્યા ચ્યમ નથી.

છોટુભાઈ

(નીસાસો નાંખીને) પેમલી ! સારી બેરી નહીં મળી તેમાં. ને હવે તો મેં બ્રહ્મચર્ય લીધું છે.

પેમલી

એમ શું કો છો લઈશાય ? તમારા જેવા મોટા મનખને ખાયડી નોં મળે ? આ અમારા ગોમમેં દશ વરહનો થાય કે ઝપ ઝડપઈ જાય.

ભગવાનદાસ

(અંદરથી) પેમલી !...

પેમલી

(નીરતિ) આવી શેઠ.

છાટુભાઈ

તું કેમ ત્યારે દણ પરણી નથી ?

પેમલી

મારા તો તયણુ વિવાહ થયા ને તયણે મુરતીયા મરી જ્યા.

છાટુભાઈ

અરે રામ રામ ! (વાત કરતાં હાથ કપાય છે) અરરર !

પેમલી

(પાસે આવીને) શું થ્યું ભણશામ ? ઓ માડી ! આ-

છાટુભાઈ

કેં નહી, કેં નહીં. એ તો જરા વાગી ગયુ. (આંગળીનું લોહી ચુસે છે.)

પેમલી

અરે ભણશામ ! ઉપર ધુળ ભભરાવેને અમણો ચપ દમ મટી જશે.

છાટુભાઈ

ના, ના. Sepac (ચેપી) થઈ ગય. જેર ચઢે.

પેમલી

અરે એમ તે કેવાં વખ ચઢતાં હશે ? એમ રોમ કરે. ઉંભા રહેા. મટાડી દઉં (ધુળની ચપટી લઈ પુકીને ઝીણી કરે છે.) હાથ લાઓ જોઉં.

છાટુભાઈ

(હસીને હાથ લાંબાવે છે.) લે. (પેમલી આંગળી પર ધુળ નાંખે છે. મોટાભાઈ પાછળથી આવે છે ને મોનોકલ ચઢાવી સ્તબ્ધ બની જોઈ રહે છે.)

મોટાભાઈ

(મળકમાં) પ્રોફેસર સાહેબ ! આ શું કરો છે ?

પેમલી

(હસીને) મોટાશેઠ ! એ તો છાટુભણેઠને લોહી નીચળ્યું છે. તે ઓહા કરું છું.

મોટાભાઈ

(જરા કડવાશથી) છાટુભાઈ ! ઓમડ અહુ ગળ્યું લાગ્યું દેખાય છે.

છાટુભાઈ

(જરાક કરડાડીથી) તમારી આંખે કમળો થયો છે. (નીચું જોઈ શાક મોળવા માંડે છે. પેમલી સાવરણી લઈ પાછી વારવા બેસે છે ને વારતી વારતી દૂર જાય છે)

મોટાભાઈ

(નીચા વળી ને હસીને) પેમલી ! કેમ ચશ્મો પહેરવો છે કે ?

પેમલી

ભાઈશાખ ! અત્યારે રેવઃ દોને. કાંઈ રોયું જોશે.

મોટાભાઈ

જુઓ તેને જુ પડે. (ગળામાંથી ચશ્મા ઉતારે છે ને પેમલીને ગળે પહેરાવવા જાય છે.)

છાટુભાઈ

(સખ્તાઈથી) પેમલી ! જા જઈને આ શાક રસોડામાં મુકી આવ.

મોટાભાઈ

(રોકથી ફરીને) છાટુભાઈ ! What is this (આ શું ?) તમારાથી સેકયો પાપડ નથી લાંગતો. બે પગ નથી ? See ? (સમજ્યો ?) જઈને મુકી આવ.

છાટુભાઈ

(ગુસ્સામાં) તમને શું જોઈએ છે તે મને ખબર છે. ફેડો. (શાકની થાળી લઈ ગુસ્સામાં જવા જાય છે.)

પેમલી

છાટુભાઈ શેઠ ! એમ શું બળ્યું કરો છે ? મને આલો ને. હું મુચી આવું (તેની હાથમાંથી લેવા માંડે છે ને હસે છે.)

છાટુભાઈ

(હસીને) રહેવા દેની. હું મુકી આવું. તું બહારી નાંખ. (જાય છે.)

મોટાભાઈ

(ધીમેથી) પેમલી ! તારા મામાને પાંચ રૂપીઆ આપ્યા કે ?

પેમલી

હાં, મોટારોઠ ! હજી ચાર દાડા મોમો માંદોજ રશે.

મોટાભાઈ

તું હોશીઆર છે.

પેમલી

ઓવે, હોશીઆર ના હોઉ તો મારો મોમો મને તમારા જેવા શેઠીઆ-
ઓને હાંપે કે ? ચાલો હું બાપજીની ઓયડી ઠીક કરી આવું. અચારો પરમે-
હરનો માણુહ છે. કે હવધુ રાખતાં આવડેજ નૈ.

મોટાભાઈ

અરે એનો અવતાર હુકકર જેવો ગયો. શું ? બોલ. હવે જો આ પાંચ
રૂપીઆ. તું કાલે ફક્કડ લુગડું લઈ આવજે.

પેમલી

(લાડથી) ના બા ! મારા મોમાના કયા વના હું પૈસા નૈ લઉં. પારકા
ભાઈયા પાહેથી પૈસા લેવા એ હારા માણુહતું કામ નૈ. તમારો ચમહો પેરવા
આત્રો.

મોટાભાઈ

લે. (પેમલી ગળે ભેરવે છે ને ચશ્મો એક આંખે રાખવા મથે છે.
નરોત્તમ પાછળથી આવે છે.)

પેમલી

એમ હું ? (જોરથી આંખમાં રાખી) લો, આ ચ્યમનો રથો.

મોટાભાઈ

(પેમલીને વાંસે થાપડી) શાબ્દાશ ! શાબ્દાશ રે પેમલી !

નરોત્તમ

(બંનેને છુટા પડતાં) મીસ્તર મોટાભાઈ ! આ માંડયું છે શું ?

મોટાભાઈ

(દાંત ખીસીને) You intermeddler ! You go away..

Listen. (વચમાં માથું મારનાર ! તું ચાલ્યો જા ! સાંભળ) હું તારો ગુલામ નથી. સમજ્યો ?

નરોત્તમ

(ગુસ્સામાં) હું જાણું છું કે તમે કોના ગુલામ છો. પણ મારતર મોટાભાઈ ! આ બ્રહ્મચર્યાશ્રમ છે. ને ખેડૂતની નિર્દોષ આજ્ઞા છે. તમને શરમ નથી આવતી ?

મોટાભાઈ

(તેવાજ ગુસ્સામાં) I tell you plainly ! Listen. (હું તને ચોખ્ખું કહું છું. સાંભળ) I wan't have this. (હું આ ચણાવી નહીં લઉં) તારા મનમાં તું શું સમજે છે ? તું પોલીસમેન છે ? No. (ના) તું મારો ગુરુ છે ? ના. Then (ત્યારે) તારે વચ્ચે બોલવાના શો અધિકાર છે ? તારા મનમાં સમજે છે શું ?

નરોત્તમ

શું સમજું છું ? જોવું છે ? You dirty fellow ! (નીચ આફમી !) એક શબ્દ વધારે બોલશે તો-(આંબ ચઢાવે છે.)

મોટાભાઈ

(તિરસ્કારથી) You bully ! (દાદા !) તું પણ મવાલીનો મોટો ભાઈ છે. મારી ખાતી થઈ છે. તું તારે રસ્તે જો, હું મારે રસ્તે. (શેફથી ચાલી જાય છે.)

નરોત્તમ

(ગુસ્સામાં મોટાભાઈ તરફ જોઈ રહે છે. પછી પેમલી સામું નરમ બની જોઈ રહે છે.) પેમલી ! તું સારી છોકરી થઈ આ શુ લઈ બેસી છે ?

પેમલી

(નાક ચઢાવી) શું લઈ બેસી છે ? નાનાશોક ! મેં શું કયું કે આમ તબેથો ખશી જ્યો ? હું તમારી કષ્ટ આશીયાળી છું ? (મોટા હોઠ ચઢાવીને જરાક રડતે ઘાંટે) આખો વખત મને એવું કહ્યા કરો છો તે મેં શું ધન-ધારી કરી ?

ભગવાનદાસ

(અંદરથી) પેમલી ! ઓ પેમલી !

પેમલી

ભગવાનશેઠ ! આ આવી. (મચકો કરી ચાલી જાય છે.)

નરોત્તમ

(જોઈ રહે છે.) શી નિર્દોષ બાલા છે ! એણે આજે બધાના ખંડ કેવા ગોઠવ્યા છે. કાલથી તો અબ્યાસગૃહ પણ એણે એવો સરસ ગોઠવવા માંડ્યો છે. આ દુષ્ટો એનું પળે પળે અપમાન કર્યા કરે છે. (દુર એક બાજુ પર જઈને સુએ છે. ભગવાનદાસ અને પેમલી પાણી લેવા જાય છે. ભગવાનદાસ ના હાથમાં ઘડો છે ને પેમલીના હાથમાં દેગડો છે.)

પેમલી

(હસતી હસતી) ભગવાનશેઠ ! ભયશાળ તમે તો ઝપ દઈને રેંધો છો. જગરા છો હોં.

ભગવાનદાસ

અરે આજે તુ જોજે તો ખરી. એવું સરસ રાખું , પણ તું જરા મદદે લાગતી નથી.

પેમલી

(ગેઝ કરીને) એવું કા છો ? ભગવાનશેઠ એતો પેલા મોટાશેઠ ને નાનાશેઠ વદતા'તા તે જોવા ઉભી'તી. કાસે હું બધું કરીશ. તમે હાંમે એસીને બતાવજોને ભયશાળ.

ભગવાનદાસ

(હસતાં) અરે આપણે એ જ રાંધીશું. કેમ એ ?

પેમલી

હા. એ તો બહુ હારું. મેં આજે તમારી પથારી તડકે નોંખી દીધી છે હો. (ખંન હસતાં હસતાં જાય છે.)

નરોત્તમ

(બાજુ પર એકો થઈને) જનવર I will see to it.
હું એ જોડેછું તો.) પાછો પડે છે ને ગંગાદાસ આવે છે.

ગંગાદાસ

હું કાવ્યમય થઇ ગયો છું. તાતાલાલનું વસંતોત્સવ મંગાવવું પડશે. એની પહેલી પંકિતઓનું મન અત્યારે ભાન થાય છે. એક ખુરસી પર એસી આકાશ સામું જુએ છે.)

ગુલછડી સમેવડી એક આસિકા હતી.....

પછી શું ? ભુલી ગયો—

તે ફરતી હતી.....

તેના પિતા કાશ હાંકતો હતો....

સરસ ચિત્ર છે. તેનો.....પિતા.....કાશ.....હાંકતો હતો.....

(આકાશ તરફ જોઇ હસે છે ન ધીમેથી ગાય છે.)

બાલા, બદન તારું તદ્દન ગુલાબ છે મદન ખડગ નહીં મારીએ.....

(આંખો મીંચી એસી રહે છે.)

ભગવાનદાસ

(ધડો લઇને જતાં) કેમ ગંગાદાસ ! શા વિચાર કરો છો ?

ગંગાદાસ

(કચવાઇને) તમે રાંધી રહ્યા હો! તો જમવા બેસવાનો.

ભગવાનદાસ

(ધુરકતા) પોતે સળી હલાવવાં નહીં—

ગંગાદાસ

(તેવીજ રીતે) હું સળી હલાવવા આવીશ તો ભારે પડશે. તમારા હવાઈ કીક્ષા ગળડી પડશે, સમજ્યા ? (ભગવાનદાસ મોં બગાડી ચાલી જાય છે.) એ પણ જાણે છે. માણું મને તો કે રાંધતાં આવડતું જ નથી..... (માથે હાથ મુકે છે.)

પેમલી

(ધડો ભરીને આવે છે) કેમ ગંગાદાસરોહ ! ઓમ ચમ બેસા છો ?

ગંગાદાસ

(હસીને) શું કરું ? બીજી રીતે બેસવું ગમતું નથી. તું ક્યાં ફરે છે ? દેખાતીજ નથી. આજે મારું માથું ચઢ્યું છે. ...

પેમલી

(હસીને) અરે મારા શેઠ ! એમ કો'ને ધરવાળી સોંભરી છે.

ગંગાદાસ

ના—ના. તારા સમ...

પેમલી

શેઠ ! પેલો તમારો રાહડો આવડવા માંડ્યો.

‘ગરબે રમવાને ગોરી નેહર્યા રે લોલ
રાધિકા રશીલી અભીરોમણી રે લોલ
છુમ છુમ છુમ’ (ખડખડ હસે છે.)

ગંગાદાસ

ભુલી ગઇ ?

પેમલી

આવડશે, આવડશે. શેઠ નોહા ? જમવાની વખત કરી દીધી છે હો કે.

ગંગાદાસ

શાઆશ રે ! આજે મારો ખંડ પણ તે ગોઠવ્યો છે, નહીં ?

પેમલી

કે મારા શેઠને ખુશી કર્યા વગર ચાલે ? (જીભ કાઢે છે. ધીમેથી બાસ્ટી
પરથી નરોત્તમ બેઠો થાય છે ને હોઠ પીસી પાંચો સુધ જાય છે.)

ગંગાદાસ

(હસે છે) તને જોઇને મને પેલી લીટીઓ યાદ આવે છે.

(ચાળા કરીને ખોલે છે.)

મીઠી મીઠી બાણી,

જાણે રેવા કેરું પાણી;

તેમાં લીધો મને તાણી,

વાહ કેવી તું તું શાણી

મારી પ્રેમી પટરાણી !

(નરોત્તમ ઉઠીને ગુસ્સામાં જોઇ રહે છે.)

પેમલી

પટલાણી કે'વાય કે ?

ગંગાદાસ

અરે ભુલ્યો. ' પટલાણી ' ચાલ હું નાહી લઉં. (હસતો હસતો ચાલ્યો જાય છે.)

પેમલી

(જતી જતી હસે છે) મેડી મેડી વાણી જાણે રેવા કેરું પોણી.

નરોત્તમ

(ગુસ્સામાં ઉઠે છે) પેમલી ! પેમલી !

પેમલી

(ફરીને) કુણુ નાના શેઠ ? અમ છે ?

નરોત્તમ

(ઉઠીને આવે છે ને ખુરસી પર બેસી માથે હાથ મુકે છે.) પેમલી ! આ શું માંડયું છે ?

પેમલી

પોણી ભરીને જાઉં છું.

નરોત્તમ

ઘડો નીચે મુક. મારે તારી જોડે વાત કરવી છે.

પેમલી

(ઘડો મુકીને) બોલો નાના શેઠ, શું કોઈ ? (કેડે હાથ મુકીને ઉભી રહે છે.)

નરોત્તમ

આ બધાને નયવે છે કેમ ?

પેમલી

ભણશાખ ! એમ શું કોઈ ? કોઈ નાચતું નથી.

નરોત્તમ

(ખેદયુક્ત અવાજે) પેમલી ! તારી બનાવટ જવા દે. તું ડાહી છોકરી છે. આ થોડા દહાડામાં હું જોઈ શક્યો છું કે તું ખડુ હોંશીઆર છે.

પેમલી

હા ભઈશાય ! મારો મામો કેતોતો કે હું હું સીઆર હું.

નરોત્તમ

Damn Your Mama ! (જહાનનમમાં જય તારો મામો !)

પેમલી ! તું આ યધા જોડે બહુ બોલે છે.

પેમલી

(મચકો કરીને) કાંઈ મોટું મનખ બોલાવે તો કે મુગા રહેવાય ? ને તમે તો મોટા આખો દોડ વોચ વોચ કરો. પછી અમે કોની હાથે બોલીએ ? મોંએ તે ભઈશાય કેં કુચો મરાય છે ?

નરોત્તમ

(સમજાવતાં) પણ જો આ યધા લોંબા સારા નથી. તારી સાથે કેમ વર્તે છે ?

પેમલી

ના ભઈશાય ! યધા ધારા છે. હોવા જેવા છે. જુઓની ભઈશાય તમે લોંબા ને મોટા દેરામાંના દેવ જેવા છો.

નરોત્તમ

(હસીને) પેમલી ! કેવા માવજને તું દેવ ધારે ?

પેમલી

ભઈશાય ! તમે જો મેન્નશ નવી કરતા હોને તો પેલા રામચંદરજી જેવા લાગો.

નરોત્તમ

(ખુબ દસીને) Thank You ! , તારો આભાર માનું છું.)

પેમલી

ભઈશાય ! બહુ તમારું ગોટપીટ છોડોને. મમ્મઈ જાઓ ત્યારે ક્યાં કરજો. પછી હું કોં આવવાની છું ?

નરોત્તમ

પેમલી ! આજે અહ્યાસુહની ચોપડીઓ તેં ગોઠવી ?

પેમલી

હા ભઈશાળ કેમ ? આખું હુપડું ભરીને અગદો કાઢ્યો.

નરોત્તમ

તેં આરસી જેવો ઓરડો બનાવી મુક્યો છે. માત્ર ચોપડીઓ ઉંઘી મુકી છે. પેમલી ! પેમલી ! તારામાં અદ્ભુત શક્તિઓ છે. તને કોઈ પિગમેલીઅન જેવો કારીગર મળે તો તું અદ્ભુત મૂર્તિ —

પેમલી

એ પેગમહાલોણ કુણ છે ?

નરોત્તમ

પેમલી ! અસલ એક કારીગર હતો. તેણે આરસપહાણની એક અદ્ભુત પ્રતિમા ધડી.

પેમલી

(લટકો કરીને) પતિમા શું ?

નરોત્તમ

Oh the ignorance. (અરે કેવું અજ્ઞાન !) મૂર્તિ ધડી. તે મૂર્તિ ધણી સુંદર હતી. તેમાં જીવ આવ્યો ને તે એક અદ્ભુત સ્ત્રી થઈ ગઈ. (વિચાર કરીને) તને કોઈ કારીગર મળે તો તું પણ અદ્ભુત બને.

પેમલી

ભઈશાળ ! મારે ને હારે નથી જીવું. કો'તો અહીંયાં તમારી પાંહે ભણેશ.

નરોત્તમ

(હેંસથી) ભણશે ? જરૂર ?

પેમલી

ચ્યમ ન ભણું ? પછે તમારી ચોપડીઓ સીધી ગોઠવેશ. પણ ભઈશાળ ! તમે મેજનશ ન બુઝે તો. મેજનશ બુઝે કોઈનાં ભણાં થયાં છે ? મફતનો જીવ ચ્યમ બગાડો ? (પાછળથી માધુભાઈ ને મેટાભાઈ આવે છે.)

નરોત્તમ

તારી વાત ખરી છે. (તેની સામું જોઈને) પેમલી ! મારી સલાહ મારો

પેમલી

ઓવે. જરુર.

નરોત્તમ

પેલા બધા બદમાશોથી ચેતીને ચાલજે. તું મારું કણું માનશે તે તારો ઉદ્ધાર થઈ જશે.

પેમલી

તારે હો લબ્ધશામ તમારા મોંમોં ગોળ. પછી હું મ્મઈ આવીશ.

નરોત્તમ

હું તને લઈ જઈશ. પછી કેં છે? પણ કાલે અભ્યાસગૃહમાં આવજે. હું તને શીખવીશ.

પેમલી

ચમ નૈ આવું? ચાલો નાહી લો. ખાવાનું થઈ જ્યું છે. (લટકો કરી જાય છે. નરોત્તમ પ્રશંસાપૂર્ણ આંખે જોઈ રહે છે.)

નરોત્તમ

દકકડ આરસપડાણ છે. કોતરનારનીજ ખોત છે. (જાય છે.)

મોટાભાઈ

(આગળ આવીને) આ જોયું તમારું બ્રહ્મચર્યાશ્રમ ?

માધુભાઈ

(નીસાસો મુકીને) આ માધુ જુએ છે.

મોટાભાઈ

આં જડાને અહીં આંથી કાઢવો પડશે.

માધુભાઈ

માધુ દમણાં રસ્તો કાઢે છે. આ તો દુઃસહ સ્થિતિ થઈ પડી છે. બધા ગાંડાં થઈ ગયા છે. (આંખો મીંચીને) આ માધુને ડાહ્યા થવું પડશે. (નિશ્ચયથી) જોડું છું. જોડું છું. મોટાભાઈ! ગભરાઓ નહીં, હરિનો મારગ છે શરાનો (એકદમ બહાર જાય છે.)

મોટાભાઈ

બધા શરા જ છે. અહીં કોઈ કાયર છે જ નહીં. Dear Pemli ! (પ્રિય પેમલી !) (જાય છે પડદો પડે છે.)

અંક ચોથો

સમય: ત્રીજા દિવસની સવારના નવ.

સ્થળ: બ્રહ્મચર્યાશ્રમનો અભ્યાસગૃહ, થોડાં કબાટોમાં ચોપડીઓ, થોડાં ટેબલો ને થોડો ખુરસીઓ પડેલી છે. એક કબાટમાંથી થોડાં ચોપડીઓ કઢી બાંધ પર મુકવામાં આવી છે. નરોત્તમ ને પેમલી તે ખંખેરતાં જાય છે, ને નરોત્તમ પેમલીને અકેક આપે છે ને પેમલી કબાટમાં ગોઠવે છે.]

નરોત્તમ

(એક ચોપડી ખશેડી) આમ નહીં. આ તો ઉંધી મુકી.

પેમલી

(જરા કટકો કરી) કોણ જાણે ચ્યમ નાનાશેક, મુઠ્ઠા ચોપડીઓ ઉંધી મુકે જાય છે ! બહુ આ ગોટપીટ ક્યારે આવડશે ? (હસે છે.)

નરોત્તમ

(હસીને) તું ગુજરાતી તો શીખ, પછી ગોટપીટની વાત (અને હસે છે. ગંગાદાસ આવે છે અને નરોત્તમ ને પેમલીને જોઈ ગુસ્સે થઈ અંદર આવી એક ખુરસી ફોકી બેસે છે.)

નરોત્તમ

(ગંગાદાસને) તમે નાચ્યા કેમ નથી ?

ગંગાદાસ

(જીદથી) મને ચોપડી વાંચવાનું મન થયું છે. (એક ચોપડી કાઢી ખુરસી ગોઠવી વાંચવાનો ડોળ કરે છે. નરોત્તમ પેમલીને આંખની નીશાની કરે છે એટલે તે ચાલી જાય છે.)

નરોત્તમ

(ગંગાદાસ નરક કરી) ગંગાદાસ ! છુપી પોલીસનું કામ ક્યારથી કરવા માંડ્યું ?

ગંગાદાસ

(ખુરસી પર જોરથી જોડવાઈ) મારી નજરમાં આવશે તેમ કરીશ.

નરોત્તમ

(ડોળા કાઢી) એમ ?

ગંગાદાસ

હા. (વાંચવાનો ડોળ કરે છે. મુરલીધર આવે છે. એટલે નરોત્તમ બોલતો અટકે છે ને તિરસ્કારથી ચાલી જાય છે.)

મુરલીધર

કેમ લાઇ ?

ગંગાદાસ

આ હવે મારાથી જરા દેખી ખમાતું નથી.

મુરલીધર

શું ?

ગંગાદાસ

હું અહીંયાં મારો નૈતિક ઉદ્ધાર કરવા આવ્યો છું. આ પેમલા પેમલીનાં નાટક જોવા નથી આવ્યો.

મુરલીધર

મેં સાંભળ્યું છે કે કાલે તો તમે પણ પેમલીને પટરાણી બનાવવાનું ગીત ગાતા હતા.

ગંગાદાસ

અદ્વગોઠ પંડિત, અદ્વગોઠ. તદ્દન ખોટી વાત. મારાથી હવે આ જોવાનું નથી. આ નરોત્તમ, પેલો ભગવતદાસ, ને તમારો મોટાભાઈ આ છોકરીની પાછળ ભમે છે. આપણે ઘરખહારને ઐરીકોડરાં છોડ્યાં તે આ જોવા સારું.

મુરલીધર

(પાસે બેસીને) ખરું કહું ? મને પણ આ આશ્રમનું વાતાવરણ આધ્યાત્મિક નથી લાગતું.

ગંગાદાસ

તદ્દન ખરી વાત છે.

મુરલીધર

ઉત્તરું આપણા વિદ્યામંત્રે રોધે એવું લાગે છે.

ગંગાદાસ

Right (સાચું)

મુરલીધર

કાંઈ શું થયું તે ખબર છે ?

ગંગાદાસ

શું ?

મુરલીધર

હું ધ્યાન કરવા બેઠો, ત્યારે મને મીસીસ પંડિત ને પેમલીનું યુક્ત દેખાયાં કર્યાં.

ગંગાદાસ

(તમળી પાંકે છે) હો, હો, હો, તમે પણ પેમલીધેણા થયા ખરા !

મુરલીધર

(સખ્તાઈથી) જરાએ નહીં. અ દુષ્ટ વાતાવરણનો પ્રતાપ છે. તમે જાણો છો કે હું ચુસ્ત પત્નીતરી છું-મન વાણી ને કર્મે. એ મેં છોડ્યું તે આ ડાકટરના સ્વપ્નામાં લેલાઈને, અલ્પચર્યા સાધી અમર બની, મારી સહચરીને પણ અમર બનાવી, સનાતન પ્રણયમાં અનંતકાળ સુધી વિહરવા.

ગંગાદાસ

(હસીને) અલ્પચર્યા-ને તે પણ પ્રણય સાધવા ! એ ઠીક.

મુરલીધર

પણ આ સ્થાન ખરાબ છે; મંદ કરજો, પણ તમારા બધાની સોજત ખરાબ છે. આના કરતાં તો મારી સહચરીના સાંનિધ્યમાં હું સહેલાઈથી અલ્પચર્યા સિદ્ધ કરીશ.

ગંગાદાસ

doubtful ! (શંકામયું છે) તદ્દન.

મુરલીધર

તે ગમે તેમ પણ જ્યાં ધ્યાનમાં પણ મીસીસ પંડિતને પેમલી સાથે કુસ્તી કરવી પડે તે કેકાણે હું રહેવાનો નથી હું ચાલ્યો.

ગંગાદાસ

ક્યાં ?

મુરલીધર

મારે ઘેર. અહીંઆં રહેવામાં કંઈ માલ દેખાતો નથી. માસીસ પંડિત ખીચારી વાટ જોતી હશે.

ગંગાદાસ

(એકદમ ઉભા થઈ જઈને) you are right (તમે ખરું કહ્યા છો) હું પણ આવું છું. આ પેમલા પેમલીને જોવા કરતાં મારા મિત્રો જોડે મળહ નહીં કરું ?

મુરલીધર

ખરું પુછો તો શકિત વિના શિવ કેમ પ્રગટે એ સમજાતું નથી.

ગંગાદાસ

અને જ્યાં આધ્યાત્મિક રસઘેલછા શક્ય નહીં ત્યાં રહેવું શું ? ખબર છે કાલે હું એક ગાયન ગાતો હતો.

મુરલીધર

(હસીને) તમારા ગાયન પણ એવાં છે !

ગંગાદાસ

(ગાંભીર્યથી) ‘ દીક્ષદાર યાર છેલ્લાંસે નયનાં મીલાયે’ગે. ’ એમાં શું એવું આવી ગયું ભાઈ ? પણ હું એ ગાતો હતો ને પેલો નરોત્તમ આવી ગેઈ મારી ગયો. જુઓની મોટો હેલન ઓફ ટ્રાયનો ભકત ! નીલમ છોડી પેમલી પછાડી ગાંડો થયો. shame ! (શરમ છે !)

મુરલીધર

ગંગાદાસભાઈ ! કોઈની પરવા આપણે શા માટે રાખીએ ? ચાલો જઈએ.

ગુલાબચંદ

(આવીને) ક્યાં જાઓ છો ?

(બંને ચોર જોવા એક ખીજા તરફ જુએ છે.)

મુરલીધર

(સખ્તાઈથી) ગુલાબચંદ્રભાઈ ! ડાક્ટરને અમારા પ્રશ્નમાં કહેજો. અમે આ આશ્રમ છોડીને જઈએ છીએ. જે આધ્યાત્મિક વિકાસ સાધવા અમે અહીંઆં આવ્યા તે અહીંઆં શક્ય નથી. કહેજો એમને કે માફ કરે. એમના સિદ્ધાંતો ખરાં છે, તેનો અમલ પદ્ધતિસર નથી.

ગુલાબચંદ્ર

પંડિતભાઈ ! મને પણ એજ પ્રતીતિ થતી જાય છે.

ગંગાદાસ

તમને પણ—

ગુલાબચંદ્ર

આ શું ? આખો વખત પેલા ભગવાનદાસ ને પેમલીને જોઈ જોઈ મારો જીવ અસંસ્કારી થઈ ચાલ્યો.

ગંગાદાસ

(હસીને) તમને પણ એજ નડ્યું ?

ગુલાબચંદ્ર

અરે કંઈ વાત છે ? પેલો રાધે ને પેલી સામુ એસીને પટલાઈ કરે. આ તે બહાચર્યાશ્રમ છે કે સંવતન કરવાનો અખાડો ? ઉંહ.

મુરલીધર

અમે હમણાં જ વિચાર કરતા હતા કે અહીંઆંથી ચાલી જઈએ.

ગુલાબચંદ્ર

ચાલો હું પણ આવું.

ગંગાદાસ

પંડિત ! ત્યારે ડાક્ટરને ચીડી લખીને મુકો. આપણે છાનામાના ચાલી જઈએ. ઉંહ. જ્યાં નાટકનાં ગાયન ન ગવાય ત્યાં રહેવાય કેમ ?

મુરલીધર

ખરી વાત. (ટેબલ પર એસી લખવા માંડે છે.)

ગંગાદાસ

(એકલો) તેરી ચલખલ હે ન્યારી, તેરી રેલખલ હે પ્યારી.

મુરલીધર

અરે ઓ મુરખી ! મને કાગળ તો લખવા દો.

ગંગાદાસ

(થાકીને) વારુ ભાઈ લખો. સાળી ગાયનમાં પણ ગુનેહગારી.

મુરલીધર

(ચીઠી ટેબલ પર મુકી) ચાલો.

ગુલાબચંદ

ડાકટરને છોડતાં દીલ ચીરાઈ જાય છે.

મુરલીધર

અહીંઆં રહેતા વધારે ચીરાય છે. ચાલો.) ત્રણે જાય છે.)

ગંગાદાસ

હવ તારી અન્નચર્યાશ્રમની !

(થોડીવારે મોટાભાઈ ધીમે પગે આવે છે ને ચારે તરફ જુએ છે.)

મોટાભાઈ

(ચરમો ચઢાવીને) જાણે પેમલી એના આપનો માલ હશે ! કીક છે. કંઈ ખોટી નથી.

પેમલી

(આગળ આવીને) કેમ મોટા શેઠ ! શું કહેતા'તા ? ભગવાન શેઠ રાંધવા બોલાવે છે.

મોટાભાઈ

જહાનનમમાં ગયો ભગવાન ! જો પેમલી !

પેમલી

અમ શું છે ?

મોટાભાઈ

હું એક વાત કહું. See ? (સમજ ?) તું મને ઓળખે છે ?

પેમલી

ભઈશાખ ! આટલા દાંડા ઓળખ્યા ને એવું શું પુછોછ ?

મોટાભાઈ

એમ નહીં. જો Listen (સાંભળ)—

પેમલી

ભઈશાખ ! ગોટપીટ શું બોલોછ ?

મોટાભાઈ

Damn ! You can't help it. (એનો ઉપાય નથી.) જો સાંભળ હું કોણ છું ?

પેમલી

મોટા શેઠ.

મોટાભાઈ

(હાથ પર હાથ ઠોકી) Listen—સાંભળ.

પેમલી

હોંલળું છું.

મોટાભાઈ

હું મોટો માણસ છું.

પેમલી

હું જોઉં છું.

મોટાભાઈ

સાંભળ.

પેમલી

ભઈશાખ ! હોંલળું છું ને.

મોટાભાઈ

હું મોટો બેરીસ્ટર છું.

પેમલી

(લટકે કરી) હાય આ ! બારીસ્ટર તો કચારીમાં જૈને ફટાકે ફડાકે
મોલે.

મોટાભાઈ

હા, તેજ. જો સાંભળ.

પેમલી

હોંભળું છું.

મોટાભાઈ

(કંટાળીને) હું બહુ પૈસા કમાઉં છું.

પેમલી

પાંચસો રૂપીયા ?

મોટાભાઈ

અરે ગાંડી ! પંદર હજાર !

પેમલી

અરે જાઓ જાઓ મારા ભૈ ! એટલા બધા તે કોઈ કમાય ?

મોટાભાઈ

સમ તારા આપના—

પેમલી

વારુ ભઈશાબ, પછે ?

મોટાભાઈ

તું મુંબાઈ આવે તો હું તને ચરમા અપાવું—

પેમલી

(હસીને) ચંબહો.

મોટાભાઈ

ને ઉંચી એડીના જુટ, ને ફક્ક કપડાં. ને

પેમલી

હો—હો.

મોટાભાઈ

ને રહેવાને ઘર, ને મોટર—

ચેમલી

અધ-ધ-ધ-ભાઈશાળા ! ને પછે મારે કરવાનું શું ? તમારી બાપડીની ચાકરી ?

મોટાભાઈ

અરે ગાંડી ? મારે જૈરી તો છેજ નહીં. તુંજ—

ચેમલી

શું ?

મોટાભાઈ

તુંજ માફી ખેરી—

ચેમલી

જાઓ, જાઓ, ગરીબ બાપડીની મરજેરી કરો છો તે. પટલણુ જોડે તે કે પચણુવાના છો ?

મોટાભાઈ

(ચારે તરફ જોધને) પરણુવાનું થયું જહાનમમાં !

ચેમલી

(એકદમ મીઠામીમાં કંઠે હાથ મુકીને) અરે હું હમજે રે તું.

મોટાભાઈ

(જરા અભયખીથી) હું ખરી વાત કહું છું.

ચેમલી

(ખુરસી પરથી હસીકું લઈ મોટાભાઈના માથા પર ફડાફડ મારે છે.)
અરે મુઓ રે તું હાસી વાતનો કરનાર ! મુઆ રયું સમજે છે ? વગર પચણુ ! પીટયો બાપડી કરનાર ! (ચરચરતો મોટાભાઈ પાછો હઠે છે ને ભીંત સાથે અથડાય છે. ચરમાં પડી જાય છે તે આ મુસ્લો ન સમજતાં શુંચવાય છે.)

મોટાભાઈ

But listen ! ! Oh listen ! (પણ સાંભળ ! અરે સાંભળ ! અરે સાંભળ !)

પેમલી

(એક બે વખત ઉશીકું મારતાં) આ લશણ. લે લશણ. સમજે છ રથ પાંચડીખળ્યા ! જીભજ ખેંચી નાંખીશ.

મોટાભાઈ

(હાંકતાં) અરે listen (સાંભળ) ! ઓ—

માધુભાઈ

(એકદમ આવીને) હરિને મારમ છે શરતે—અરે મોટાભાઈ ! અશું ? જુમ શેની મારો છો ? શું છે પેમલી ?

મોટાભાઈ

(મહા મહેનતે હાસ્યજનક રીતે રોફ કરીને) હું ! જુમ મારું ! What for ? (શા માટે ?) ડાક્ટર, સાંભળો. Listen ! I am a gentleman. (હું સદ્ગૃહસ્થ છું.)

પેમલી

આપજી ! મુઓ મને કહે—

મોટાભાઈ

(રોફથી વચ્ચે આવીને) Doctor, listen, (ડાક્ટર, સાંભળો.) હું કોણ છું ? મારું અપમાન થાય છે. મારું ! મોટાભાઈનું ! I go, I go, I go. (હું જાઉં છું, હું જાઉં છું, હું જાઉં છું.) (રોફથી ચાલી જાય છે.)

માધુભાઈ

(ખેદથી પેમલી તરફ જોઈને) પેમલી ! આપ ! તું જા, મારા દીકરા, ને કામ કર ! જા—

પેમલી

(રડતે રાગે) આપજી ! હું શું કરું ? મુઓ ! ઓ—ઓ (રડે છે.)

માધુભાઈ

જા બા, જા ! (હાથ જોડી) તને પગે લાગું, તું જા ! (પેમલી જમ
છે ને પ્રોફેસર છોટુભાઈ આવે છે.) કેમ છોટુભાઈ ?

છોટુભાઈ

ડાક્ટર સાહેબ, એક જરૂરી વાત કરવા આવ્યો છું.

માધુભાઈ

શી છે ભાઈ ? બેસો (છોટુભાઈ બેસે છે.)

છોટુભાઈ

આજે મને મારો સ્વધર્મ સમજાયો.

માધુભાઈ

(ડોકુ ધુણાવે છે) હા ભાઈ ! આ સ્વધર્મ સમજવાનોજ વખત છે.

છોટુભાઈ

જીઓન્ની, મેં ગુજરાતનાં ગામડાંનો ખાસ અભ્યાસ અર્થશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ
કર્યો છે.

માધુભાઈ

(નીસાસો નાંખીને) હા ભાઈ ! હમણાં ગામડાનાં સૌંદર્યેજ બધાને
આંધળા કર્યા છે.

છોટુભાઈ

(હર્ષથી) ખરી વાત છે. ગામડામાંજ રાષ્ટ્રજીવન છે; ગામડામાંજ
આપણી દોલત છે; ગામડામાંજ આપણું સુખ છે; ગામડામાંજ ખરું
સૌંદર્ય છે. અહીંઆંથી જઈ એ ગામડાઓને જ માટે હવે જીવન અર્પણ
કરવું છે.

માધુભાઈ

(એકદમ અકામણમાં ઉભા થઈ જાય છે,) હા, જાઓ, પ્રોફેસર
સાહેબ ! ગામડાંઓને જીવન અર્પો. જોઈએ તો ગામડીઓને જીવન અર્પો.
જોઈએ તો પેમલીને જીવન અર્પો—

છાટુભાઈ

એજ હું કહેતો હતો.

માધુભાઈ

એજ આ માધુ સાંભળવાનો નથી. (એ હાથ વીંઝીને) જાઓ, જાઓ; મળહ કરો. તમારું સર્વસ્વ ગામડાંને અર્પણ કરો. મામડીઅણુને અર્પણ કરો. ગામડાંનાં કુતરાંને અર્પણ કરો. હરિનો મારગ છે શરણો. (ઝપાટાખેંચ ચાલી જાય છે.)

છાટુભાઈ

આજે આ ડાકટરને શું થયું છે ?

પેમલી

(આવીને) વ્યમ છાટુભાઈ શેઠ ! આ બાપજીને વ્યમ આમદખ દો છો ?
જવાબ આ—

છાટુભાઈ

પેમલી ! હું આ ડાકટરને છોડી જોઉં છું.

પેમલી

વ્યમ ભ્રમશાળ ?

છાટુભાઈ

હું હવે ગામડામાં રહેવાનો ને ગામડીઆની સેવા કરવાનો.

પેમલી

ભ્રમશાળ ! તમને મોટા લોકોને ગામડામાં ન ગોઠે.

છાટુભાઈ

મને જોઈશે. પેમલી ! હું અત્યાર સુધી મારો સ્વધર્મ શોધતો હતો.

પેમલી

ધરમમાં શોધવું શું ?

છાટુભાઈ

મને હવે જડયો --

પેમલી

બહુ હારું થયું.

છાટુભાઈ

ને મને તું જડી.

પેમલી

(જરા રોકથી) મારે શું લેવા દેવા ?

છાટુભાઈ

પેમલી ! હું હમણાંજ દાજી પટેલ પાસે જઈ છું ને તારું માયું કરું છું.

પેમલી

(હસીને) શું કહો છો છાટુભાઈ શેઠ ? એવું તે બને ? તમે એકું ?

છાટુભાઈ

ના કહેવી નહીં. હું દાજી પટેલ પાસે ચાલ્યો (જાય છે.)

પેમલી

આ બધાએને કોણ જાણે સ્તું વળજ્યું છે ! ચાલ મા ! આ ચોપડાએ જોઈવું. બચારો ડાક્ટર બાપજી હોરાઈ રહ્યો છે. (ભોંય પર પડેલી ચોપડીએ જોઈવવા લાગે છે. નરોત્તમ આવે છે ને થોડીવાર પેમલીને પ્રશંસાથી બોલે ઉભો રહે છે.)

નરોત્તમ

પેમલી !

પેમલી

(હસીને પાછું જુએ છે) વ્યમ નાનાશેઠ નાહી આપા કે ?

નરોત્તમ

હા. તને ચોપડી મુકવાની શી ઉતાવળ આવી છે ?

પેમલી

(અગ્નિ નચાવતાં) મારા મનમાં કે તમારા આવતા પહેલો બધી મુકું. જુઓ ભાઈજી ! આ બધી શીધી છે ને ?

નરોત્તમ

હા, બધી સીધી છે.

પેમલી

(હસીને) હું હુશીઆર તો છું ને ?

નરોત્તમ

તારી હેંશીઆરીની વાત શી કરવી ? આ પ્રમાણે તો તું થોડા દહાડામાં એવી થઈ જશે !

પેમલી

કાલે તો મારો મોમો આવશે.

નરોત્તમ

આવશે તોએ હું ડાકટરને કહેવાનો છું કે તારા વગર આ આશ્રમ ચારે રહેવાનો નથી.

પેમલી

ચાલો ત્યારે તો મળહસ્તો.

ભગવાનદાસ

(બહારથી) પેમલી ! પેમલી !

પેમલી

ઓ સેઠ ! (જવા જાય છે.)

નરોત્તમ

(હાથ વડે રોકે છે) જતી નહીં. એતું મને મોઢું ગમતું નથી.

પેમલી

એમ શું બોલો છો ?

ભગવાનદાસ

(અંદર આવે છે. તેનો એક હાથ કણેકવાળો છે.) પેમલી ! ચાલ હું ક્યારનો તારી વાટ જોઉં છું.

પેમલી

હા ભયશ્યામ ! હું આ ચોપડી ગોઠવતી હતી.

ભગવાનદાસ

અરે ચોપડી ક્યાં ભુખી થઈ છે ! હમણાં જન્મવાનો વખત થશે. ચાલ.

નરોત્તમ

(સખ્તાઈથી) પેમલી વગર દાગ ચઢતી નથી !

ભગવાનદાસ

(ગુસ્સામાં) હું પેમલી જોડે વાત કરું છું. તમારે વચ્ચે પડવાની જરૂર નથી.

નરોત્તમ

(ઘાટો કાઢીને) What ? (શું ?)

ભગવાનદાસ

હું તમારા ઘાંટાથી ડરવાનો નથી મીસ્તર ! ચાલ પેમલી; ઉઠ. (પેમલી ખસવા જાય છે.)

નરોત્તમ

પેમલી, ખસતી નહીં ! (તેને રોકે છે.)

ભગવાનદાસ

ચાલ ! એ શું તારો માલીક છે —

નરોત્તમ

ખપ્પરદાર—(પેમલી નીચે બેસી જાય છે.)

ભગવાનદાસ

ચાલ—(નીચે વળી પેમલીનો હાથ પકડે છે.)

નરોત્તમ

(ભગવાનદાસને ખભે હાથ મુકીને ગુસ્સાથી કાંપતી) એનો હાથ છોડ !

ભગવાનદાસ

(દાંત પીસીને) નથી છોડતો—ચાલ ! (પેમલીને ધસડે છે.)

પેમલી

ઓ-ઓ !

નરોત્તમ

(હોઠ દાખી) નથી છોડતો એમ ? (જોરથી ભગવાનદાસનો હાથ પકડે છે.) છોડ ! (ભગવાનદાસ જોર કરે છે પણ તેનું કંઈ શવતું નથી.)

ભગવાનદાસ

શું સમજે છે ? (એક મુક્કો ઉગામે છે.)

નરોત્તમ

(મુક્કાને હાથ પર ઝીલી) જંગલી ! (જોરથી ભગવાનદાસને બાથમાં બીડે છે ને ભીંતમાં ચાંપે છે. ભગવાનદાસ જોર કરે છે અને આખરે નરોત્તમ તેને ઉંચકી એક પાસેની ઓરડીમાં ફેંકે છે ને ઓરડીને બારણે સાંકળ મારે છે.) Damn ! (જહાન્નમમાં જાય એ !) (હાંફતો હાંફતો ખુરસી પર બેસી પોતાની આંખ પંપાળે છે.)

પેમલી

(ઉડીને પાસે આવે છે) તમે તો નાનાશેઠ, ભેમશેનના અવતાર છો. બધશામ હો.

નરોત્તમ

હમણાં એનું માથું ફેડી નાંખત. એ શું સમજે છે ? જાણે તારો માલીક હોય તેમ ! (આંખો ઓળે છે. પાછળથી ડાક્ટર અને નીલમ આવી ઉભાં રહે છે. નીલમ તેજસ્વી ને સ્વરૂપવાન, મુંબાઇગરી યુવતી છે.)

પેમલી

આંખે બહુ વાજ્યું ?

નરોત્તમ

નારે, તારી આંગળી કચરાઈ ગઈ હશે. લાવ ! (પેમલીની આંગળી લઈ પંપાળતો આંખ પાસે લાવે છે.) Lovely fingers. (સુંદર આંગળીઓ) (આંખે આંગળી અડકાડવા જાય છે. પાછળથી નીલમ નરોત્તમનો કાન પકડે છે.)

નીલમ

(ગુસ્સામાં) Very lovely fingers indeed ! (ખચીત બહુ

સુંદર આંગળીઓ !) (નરોત્તમ એકદમ ઉભો થઈ જાય છે ને આંખ ચોળે છે. પેમલી એકદમ ખીશીઆણી પડી ખુરસીની પાછળ ભરાઈ બેસે છે.) અંક સૌંદર્યના શોખીન ! આ અભિયર્થની સાધના કરો હો કેમ ? કે શરમ આવે છે ? મને છોડીને આ પેલી મેલીધેલી—

નરોત્તમ

(સ્વાસ્થ્ય મેળવી) પણ તું ક્યાંથી ?

માધુભાઈ

મેં બોલાવી ! ભાઈ સાહેબ ! તમે અભિયર્થ સાધ્યું-ઉકાળ્યું ને મારું દળદર દુર ક્યું ! મુરખી ! હવે સીધાવો.

નરોત્તમ

(જરાક ગૌરવ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરતાં) ડાકટર !

નીલમ

અરે ડાકટરવાળા ? ચાલો હવે મુંબાઈ. એક વાર ધીમાં તે ધીર્યાં. ફરી વાર હું ધીરવાની નથી. હવે તમારી વીનસ ડી મીલોની ભાવના બરોબર ઓળખી ગઈ છું.

નરોત્તમ

નીલમ ?

નીલમ

(અધીરાઈથી પગ ઠોકતાં) બોલો નહી, અચાવ નહીં કરો, નહીં તો ભારે પડશે—

માધુભાઈ

જુઓ મુરખી ! જુઓ, (નીલમ હાથ ઝાલી શરમીંદા નરોત્તમને લઈ જાય છે.) જાઓ ! જાઓ ! બધા જાઓ ! ખુરશી પર બેસી જઈ રડતે રાગે) પેમલી ! પેમલી ! તેં બધાનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો. (ટેબલ પર નજર પડતાં) આ શું ? ઓ-ઓ ? પંડિત ને ગંગાદાસ ને ગુલાબચંદ ગયા. પ્રોફેસર પેમલી પાછળ ગયો...ઓ ! મોટાભાઈ ગયો. બધા ગયા, હું એકલો... (આંખો મીચી કપાળે હાથ મુકી બેસે છે ને રડતે રાગે બોલવા

માટે છે.) ત્રીસ ત્રીસ વર્ષના સિક્કાંતો પર પાણી ક્યું... ઓ માઈ અહ્મચર્યા-
શ્રમ ! હાય પેમલી !...હરિનો મારગ આ માધુ માટે નથી. પેમલી ! તેં શું
ક્યું ? (ગાંડા જેવા આક્રંદ કરે છે. પેમલી રડતી આંખે બહાર નીકળી
રહે છે.) માઈ અહ્મચર્યાશ્રમ ! હાય પેમલી !...ઓ અહ્મચર્યા ! (આંખો
મીંચીને લાંબા હાથ કરે છે.) હાય પેમલી ! (ઉઠે છે ને રહે છે.) હાય
અહ્મચર્યા !...ઓ પેમલી !... (પેમલીની આસપાસ હાથ આવે છે એટલે
રડતી પેમલી વળગી પડે છે.)

પેમલી

(રડતી) ડાકટર બાપજી ! આ શું કરો છો ?

માધુભાઈ

(આંખો ઉઘાડી પેમલીને પોતાના હાથ વચ્ચે જોઈને સ્તબ્ધ બની
ફરીથી આંખો મીંચે છે) હાય અહ્મચર્યા ! હાય પેમલી !

પેમલી

ડાકટર બાપજી ! એ શું કરો છો ? હરિનો મારગ છે શરણો—

માધુભાઈ

(એકદમ આંખ ઉઘાડી હાથ વચ્ચે પેમલી સામું જુલે છે ને તેની
આંખો સામું જોઈ તેના મોઢા પર ભાવ બદલાય છે. તે અન્યથા થાય છે)
હરિનો મારગ છે શરણો.

પેમલી

(નીચું જોઈને) તમારા જેવા શરણોજી છે ભદ્રશાય !

માધુભાઈ

(હસીને કહે છે) હરિનો મારગ છે શરણો...(પેમલીને વળગી પડે
છે ને પેમલી સામું વળગે છે. બારણું ખોલી ભગવાનદાસ સ્તબ્ધ બની જોઈ
રહે છે.)

પડદો પડે છે.

